

Roihuvuoren seurakunnan lehti

Kiikari

2010

Syksy

Häivähdys
pyhää

Lehti alueen ihmisistä ja
uskon salaisuudesta

Kiikarissa

Elämä on paikallista

OLEN SAANUT VIIME AIKONA VASTAANOTTAA ystävällisiä onnentoivotuksia. Onnittelut ovat liittyneet siihen, että Suomen Kotiseutuliitto on valinnut Roihuvuoren vuoden 2010 kaupunginosaksi.

Olen työskennellyt Roihuvuoren seurakunnassa vasta vuoden, joten minulla ei ole saavutukseen osaa eikä arpaa. Mutta iloisten yhdessä roihuvuorelaisten kanssa nimityksestä ja olen sitä mieltä, että Roihuvuori on arvonsa ansainnut. Täällä on yhdessä tekemisen meininki. Ihmiset välittävät asuinympäristöstään ja ovat valmiita työskentelemään ja välillä taistelemaankin hyväksi näkemiensä asioiden puolesta.

Vaikka elämme kansainvälisessä maailmassa, elämä ja arki ovat paikallisia. Ympäristömme vaikuttaa suoraan siihen, miltä elämä maistuu. Tutut naapurit, maisema, vapaa-ajanviettomahdollisuudet ja sopivalla etäisyydellä olevat päiväkodit ja koulut ovat oleellinen osa hyvinvointia.

Olen erityisen iloinen siitä, että seurakuntamme kirkot ovat edelleen keskellä kylää. Siitä saimme todistuksen keväällä, kun Roihuvuoren kirkko täyttyi ääriään myöten viettäessämme sen 40-vuotisjuhlaa. Elokuisten kyläjuhlien tapahtumat levittäytyivät kirkkoon ja sen ympäristöön. Kiikarin ilmestymisviikolla kirkolla avautuu Syystori, joka jälleen kerran on osoitus yhteen hiileen puhaltamisesta. Lähiympäristöä arvostetaan kaikilla Roihuvuoren seurakuntaan kuuluvilla alueilla: Tammisaloon kyläjuhla keräsi satoja ihmisiä, Laajasalossa, Santahaminassa ja Marjaniemessä vaalitaan kotiseutuhenkilöä.

Kirkko muistuttaa olemassaolollaan siitä, että elämään kuuluu arki ja pyhä. Arki alkaa pyhästä. Elämä on pyhää, se on lähtöisin pyhästä Jumalasta. Elämää on kunnioitettava, suojeltava ja hoivattava kaikissa kohtaamissamme ihmisissä, jokaisessa meistä. Pyhälle on oltava elämässä aikaa ja paikka. Tarvitsemme pyhäpäivää, joka on erilainen kuin viikon muut päivät. Pyhä tuo välillä armottomaksi käyvän arjen keskelle viestin siitä, että kaiken pohjalla on sittenkin armo.

Tämä uusi Kiikari on kutsu sinulle. Syksyn toimintakauden alkaessa tahdon toivottaa sinut lämpimästi tervetulleeksi messuun ja seurakuntamme muuhun elämään.

Syksy on mahdollisuus aloittaa jotain uutta.

Timo Pekka Kaskinen
päätoimittaja
kirkkoherra

Seurakuntavaalien ehdokasasettelu on käynnissä nyt ja se päättyy 15.9.!

Vielä ehdit asettua ehdokkaaksi – toimi seuraavasti:

– Kysy kirkkoherranvirastosta p. 09 2340 5700 tai nykyisiltä luottamushenkilöiltä mitä ehdokaslistoja vaaleihin on tulossa ja etsi niistä itsellesi sopiva.

– Jos löydät sopivat ehdokaslistat, ota yhteyttä ehdokaslistan asiamieheen ja ilmoita kiinnostuksestasi asettua ehdokkaaksi.

– Jos sopivaa listaa ei löydy, voit perustaa oman listan keräämällä kymmenen oman seurakunnan äänioikeutettua jäsentä valitsijayhdistykseksi.

– Omalle listalle kannattaa rekrytoida mahdollisimman paljon hyviä ehdokkaita. Suhteellinen vaalitapa suosii suuria listoja.

Päästyäsi virallisesti ehdokkaaksi, aloita vaalityö: verkostoidu, osallistu, kerro tavoitteesi, näy!

Kuka voi asettua ehdolle?

– tavallinen kristitty – 18 vuoden ikä, konfirmaatio ja kirkon jäsenyys riittävät ehdokkuuteen
– ajatteleva ihminen – kirkossa saa käyttää omia aivojaan
– yhdessä toimija – vaikuttaminen on myös muiden kuulemista
– mielipiteensä puolustaja – joskus tarvitaan muutosta
– rohkea näkijä – mistä seurakunnassa leikataan, mihin panostetaan?

Kirkkolain mukaan seurakunnan luottamustoimeen on vaalikelpoinen henkilö, joka on
– täyttänyt 18 vuotta 14.11.2010 mennessä
– seurakunnan konfirmoitu jäsen
– täysivaltainen (ei holhouksen alainen)
– tunnettu kristillisestä vakauksestaan

Uutta!

16 vuotta täyttäneet saavat äänestää.

Tulossa: Seurakuntavaalikone, joka löytyy osoitteesta: www.seurakuntavaalit.fi

”Nyt tiedän, mitä siellä tapahtuu”

Roihuvuoren seurakuntaneuvoston pitkäaikainen jäsen Helmi Leinonen kannustaa nuoria asettumaan ehdolle seurakuntavaaleissa. Toimelias nainen tahtoo toimia kotiseurakunnassaan edelleenkin – tällä kertaa vapaaehtoistyössä.

KUN TOIMINTA kokouksia myöten ja yhteisöllisyys on ollut kiintoisaa, minä vuoksi oikeastaan tunnen ikävää jo etukäteen tuosta kaikesta luopumisesta. Miksi siis en asetu enää ehdolle?

Ehkä ensimmäisen kerran elämässäni tunnen, että iälläkin on merkitystä. Mielestäni on todella tärkeää saada mukaan nuorempia nyt, kun heillä on oikeus jo äänestääkin, henkilöitä, joilla varmasti on virkittäviä uusia näkemyksiä, ideoita, joille on syytä antaa tilaa. En ainakaan itse halua olla esteeksi jämähtänyt. Yhteisöihin kaikkialla olisi tärkeää saada myös vaihtoa, sitä ilman voi syntyä sisäänlämpiävä ilmapiiri. Selailaista ei täällä nyt kuitenkaan ole, koska uusi kirkkoherra ja hänen vaimonsa ovat puhaltaneet uusia tuulia. Tuota kaikkea voin seurata vapaaehtoistyöntekijänäkin.

MONISTA MIELUISISTA vaiheista päätöksenteossa ovat jääneet mieleen Laajasalon kirkon pitkään kestäneen suunnittelun jälkeen rakentaminen ja vihdoin ikimuistettava vihkiminen. Sain tilaisuuden haastatella arkkitehtien lisäksi taiteilija Pauno Pohjalaista pariinkin kertaan kastekappelin suunnitelmien perusteluista, joita kaikkea vierailleville turisteille ja ulkomaisille arkkitehtiryhmillekin saatoin omalta pieneltä osaltani välittää.

Koen, että ilman tätä jäsenyyttä olisi hyvin kiintoisa vaihe elämässäni jäänyt kokematta.

Läheisimpään eli Tammisaloon kirkkoon yriteltiin edes Valon illoilla korvata messuja. Myös muutamia kulttuuritapahtumia, näyttelyjä ja lausuntailtoja saatoimme kirkkoon järjestää Itä-Helsingin Kulttuuriviikkojen kanssa. Vuosia sitten täällä oli jopa jokunen lauluilta, jossa hanurikin soi ja tanssiesitystä harkittiin. Se kuitenkin toteutui kaukana Espoossa, aikamoisen polemiikin myötä. Kas, kansa oli menneinä vuosina aika tarkka, sanoisin ennakkoluuloinen siinä, mitä seurakunnan tiloissa oli soveliaista järjestää. Mukavaa oli kuitenkin, kun oli tilaisuus yrittää.

PELKÄSTÄÄN KOKOUKSISSA ISTUMISTA eivät nämä vuodet ole olleet. Jotta paremmin tietää, haluaako puoltaa varojen antamista rajojenkin taakse ystäväkirkolle, pitää asiaan tutustua. Kävimme aikanaan Viipurin ja Pietarin kautta tutustumassa Tyrön seurakunnan elämään ja kirkkoon, mikä kokemus avasi monella tapaa. Pari henkilökohtaista tapaamista avasi kyllä viimeistään silmät näkemään kirkon avun merkityksen.

Oma työelämäni on kulunut aina vastuunalaisissa johtotehtävissä, joihin muun ohessa sisältyi kokonaisvastuu taloudesta ja henkilökunnasta. Yksi merkittävin kiinnostukseni kohde oli nähdä käytännön tasolla, miten kirkko toimii, mihin kirkollisvero oikein käytetään ja miten henkilöstöstä pidetään huolta. Sitä paitsi olin ollut juuri sopivasti vetäjänä kaupungin terveysviraston projektissa ”Henkilökunnan saaminen, viihtyminen ja kehittäminen ”1980-luvun lopulla.

Näin tunsin aitoa mielenkiintoa kirkon piirissä toimivien eri ammattikuntien viihtymiseen, jatkokoulutukseen sekä työssä jaksamiseen.

Marko Anttila

Tammisalolainen Helmi Leinonen on antanut vahvan panoksen seurakunnan luottamushenkilönä.

KUTEN TYÖELÄMÄN ERI VAIHEISSA ja harrastuksissa, myös seurakunnan työssä olen saanut mitä halusin! Nyt tiedän mitä siellä tapahtuu, miten asioita hoidetaan – ja voin maksaa kirkollisveroni hyvällä mielellä. Uusia kiinnostuksen kohteita tulvi – levoton sielu kai olen loppuun asti? Seurakunnan työssä aion siis olla mukana edelleen vapaaehtoisena, jos niin halutaan. Kohteita siellä riittää, enkä näin vie paikkaa joltakulta nuorelta, jolle tämä luottamushenkilöpaikka saattaa avata oivan mahdollisuuden nähdä yhteiskuntamme erään osa-alueen todellisuus. Sinne vain nuoret, uskaltakaa ja viihtykää!

Helmi Leinonen

Kiikari
2010

Roihuvuoren
seurakunnan lehti

Toimitus
Tulisuontie 2
00820 Helsinki
p. 09 2340 5700
fax. 09 2340 5701

Päätoimittaja
Timo Pekka Kaskinen
p. 09 2340 5700

Toimitussihteeri
Johanna Luumi
johanna.luumi@evl.fi

Toimituskunta:
Anna-Mari Kaskinen,
Marko Anttila (nuoret ja kuvatoimitus),
Arja Vaulas (Laajasalon aluetyö),
Marko Mattila (Roihuvuoren aluetyö)
Päivi Meriläinen (lapset)

Ilmoitusmarkkinointi
Jaana Mehtälä
020 754 2309
040 509 4962
jaana.mehtala@kotimaa.fi

Kustantaja:
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

Paino: Suomen Lehtiyhtymä,
Tuusula 2010

Jakelu: Itella

Levikki: 12.000 kpl

Seuraava Kiikari ilmestyy
25.11.2010

Pyhän äärellä

Pyhää ei kukaan voi omistaa, selittää eikä hallita. Pyhä on ihmistä ja hänen käsityskykyään suurempi. Kuitenkin se läpäisee todellisuuden, jossa elämme. Pyhä on salaisuus. Kuitenkin sitä voi lähestyä ja sen voi kohdata.

Kirkon yhteisenä painopisteenä vuosina 2010–2012 on pyhä.

Painopisteellä halutaan rohkaita pyhän kokemiseen ja elämiseen, vahvistaa kirkon sanomaa ja vastuullista elämäntapaa.

Pyhä-painopiste on kirkon yhteinen prosessi. Se kutsuu hiljentymään ja pysähtymään. Se ohjaa katseen kirkon uskoon, hengelliseen elämään ja Pyhän kohtaamiseen. Pyhä-painopiste antaa myös mahdollisuuden tarttua kristillisestä näkökulmasta aikamme ajan-kohtaisiin kysymyksiin: rauhan kaipaamiseen, luomakunnasta huolehtimiseen ja ihmisten arvoon.

Painopiste on matka, joka etenee yleisestä syvemmälle. Vuonna 2010 aiheena on Häivähdys Pyhää. Vuonna 2011 pohditaan, mitä on Oikeus Pyhään. Vuonna 2012 ollaan Pyhän yhteydessä.

Pyhän ytimessä on Jumala

Monet ovat kokeneet häivähdyksen pyhästä odottamatta ja arvaamatta. Kun näemme jotain kaunista, joka koskettaa meitä. Kun koemme hyvyyttä ja huolenpitoa. Kun elämä yllättää meidät tavalla, jota emme itse ikinä olisi osanneet ennakoida.

Pyhä on enemmän kuin mitä pelkillä aisteillamme voimme havaita. Pyhää on Lujan läsnäolo luomakunnassaan ja Jumalan syntymisen ihmiseksi Jeesus-lapsessa. Pyhä Henki herättää meissä pyhää iloa. Pyhän ytimessä on Jumala. Jumala on pyhä.

Seurakunnissa etsitään tapoja elää todeksi pyhää. Yksi tavoite on

sunnuntaipäivän palauttaminen pyhäpäiväksi, joka selvästi on toisenlainen kuin arki. Sunnuntaina mennään messuun ja liikutaan luonnossa, kutsutaan ystäviä ja perheenjäseniä yhteiselle, kiireettömälle aterialle. Pyhän kaipuusta kertoo uudelleen virinnyt kiinnostus pyhiinvaelluksia kohtaan. Myös matka omaan kotikirkkoon sunnuntaina voi olla pieni pyhiinvaellus. Monissa seurakunnissa unelmoidaan siitä, että sunnuntaisin kirkot voisivat olla koko kansan olohuoneita, jonne voisi tulla hiljentymään ja elämään todeksi pyhien yhteyttä. Ettei kenenkään tarvitsisi olla yksin.

Kirkon tehtävä on pitää pyhän portti auki

Kirkon lapsi- ja nuorisotyön neuvottelupäivillä Jyväskylässä piispa **Kari Mäkinen** puolusti lasten ja nuorten oikeutta pyhään.

– Teemavuoden tarkoituksena on nostaa esiin elämän keskeinen, perustava ulottuvuus, pyhyys. Ei vain kirkon omassa toiminnassa, jossa se on luontevasti keskuksessa, vaan myös koko yhteiskunnassa, hän totesi.

– Pyhyttä on erityisesti puolustettava tämän hetken kulttuurissa ja yhteiskunnassa. Kuitenkaan pyhää ei voi ostaa eikä myydä, ei tuottaa eikä kuluttaa. .

Mäkinen kertoi, että teemavuosien tarkoituksena on muistuttaa pyhyden olemassaolosta. ”Kirkon tehtävänä on pitää pyhän porttia auki koko kulttuurissa”, Mäkinen kuvaili.

koonnut Anna-Mari Kaskinen

Seppo Paldanius

Katso meitä, enkeleitä!

Enkeli ohjaa lapsi sun tiesi kun kuljet maailman rantaa, läpi huolien, päivien vaikeiden hän siivillä vahvoilla kantaa.

Tämä muistovärssy lienee tuttu monelle lukijalle oman muistoalbumin sivuilta. Vielä 1950- ja 1960-luvulla koulutyöillä Suomessakin oli oma muistoalbumi, kiiltokuvia vaihdeltiin, vihkoon kerättiin muistovärsyjä ja kiiltokuvia. Yleensä muistoalbumiin kirjoittivat omat isovanhemmat, vanhemmat, kummit, opettajat sekä tietysti koulukaverit ja ystävät. Kaunista käsialaa ja kiiltokuvan ja värsyn hienoa asetelua albuminlehdelle pidettiin suuressa arviossa. Poikien joskus suttuinen käsiala tai loukkaavat tekstit pilasivat monen tytön aarteen.

Keräilyharrastus vei mukanaan

Muistokirjaperinne kiiltokuvineen oli 1800-luvulla porvarisperheiden aikuisten arvostettu harrastus. Vähitellen tämä harrastus siirtyi nuorisolle, sitten lapsille. Tämän päivän koululaiset tuskin enää omistavat omaa muistoalbumia ja opettajat, jotka värsyjä ulkoa osasivat, lienevät hekin eläkkeellä. Kiiltokuvat ovat myös menettäneet suurimman suosionsa eikä ihme, sillä tämän päivän kiiltokuvat ovat kalpea aavistus niistä taideteoksista, joita 1800- ja 1900-luvun vaihteessa painettiin. Painotekniikka on kehittynyt – painetaan kyllä paljon ja halvalla, mutta siinä sivussa värit ovat haalistuneet ja stanssatessa enkelit menettäneet toisen siipensä.

Minä löysin sekä muistovärsyt että kiiltokuvat oikeastaan vasta aikuisena, odottaessani esikoistani. Tulevan äitiyden onnessa aloin kerätä tulevalle pienokaiselle omaa muistovärsykoelmaa. Kirjoitin värsyät käsin kauniiseen kankaalla päällystettyyn albumiin ja liimasin värssyjen viereen kiiltokuvia. Enpä aavistanut, että värssyjen ja kiiltokuvien keräämisestä sittemmin tuli minulle rakas ja antoisa aikuisiän harrastus, joka on poikunut sekä erilaisia omia julkaisuja että kiiltokuvanäyttelyitä Pietaria myöden.

Suomenkielisiä värsyjä on kerätty kokoelmaani tuhansia, enpä

juuri tapaa sellaista, joka ei olisi minulle jotenkin tuttu. Niinpä keräilenkin jo ruotsin- ja saksankielisiä värsyjä. On kiehtovaa löytää vastineita omille suomalaisille värsyille. Näyttää siltä, että ajasta ja paikasta riippumatta värsyt ovat samansisältöisiä; ihminen ajattelee ja tuntee pohjimmiltaan samalla tavalla. Haaveenani on joskus tehdä näistä yhtäläisyyksistä oma poikkitieteellinen tutkielma.

Värssyjen rinnalle ilmestyivät vähän myöhemmin väistämättä myös kiiltokuvat. Vanhojen, 1800-luvulla ja 1900-luvun alussa painettujen kiiltokuvien kokoelmani on sekin noussut jo useisiin tuhansiin.

Kiiltokuvien historiasta

On vaikea määritellä tarkkaa ajankohtaa kiiltokuvan syntymiselle. Kiiltokuvien tarina alkaa Saksasta, jossa kivipaino keksittiin 1700-luvun lopulla. Maailmaa oli kuvattu mustavalkoisena siihen päivään asti, kunnes baijerilainen **Alois Senefelder** mullisti keksinnöllään painotekniikan.

Ihmiset janosivat väriä ja kivipaino mahdollisti niiden käytön, vain mielikuvitus asetti rajat. Alettiin painaa etikettejä, joilla koristeltiin sikarilaatikoita ja hajuvesipulloja, hautajaiskonveheteja ja leivonnaisia. Läntinen maailma eli 1800-luvun puolivälissä aikaa, jolloin ystävyyttä korostettiin voimakkaasti eri kulttuurin aloilla. Aiheesta syntyi lauluja, värsyjä, kuvia. Alettiin valmistaa kauniita kortteja, joita annettiin ystäville; myös onnitelukortteja antaminen yleistyi. Näin kiiltokuville oli oikeastaan kysyntää jo ennen kuin painotekniikka kehittyi niin, että niitä pystyttiin valmistamaan. Samaan aikaan muistoalbumit elivät kulta-aikaansa. Englantilaisperheissä oli jo 1800-luvun alussa tapana liimata leikekirjaan (scrapbook) erilaisia kuvia. Tultaessa 1860-luvulle oli painotekniikka niin kehittynyt, että myös kiiltokuvia pystyttiin valmistamaan suuria määriä kohtuuhintaan. Niinpä kiiltokuvat löysivät tiensä näihin myös näihin kokoelmiin.

Tunnetuin kiiltokuva lienee Rafaelin enkelimaalaus Sikstuksen madonnassa 1500-luvulla. Ensimmäiset

mäiset kiiltokuvat olivat aiheiltaan uskonnollisia, enkeleitä, pasuunoita, krusifikseja. Antiikinajan ihmisten ihailemat kuva-aiheet ilmestyivät myös kiiltokuviiin. Kaksi kättä olivat aiheena antiikin hautakivissä, kyyhkys Ravennan kirkkojen mosaiikissa 400–700 luvulla.

Sittemmin kiiltokuvia alettiin valmistaa miltei aiheesta kuin aiheesta. Painettujen kiiltokuvien kertomat tarinat olivat kaukana todellisuudesta, kiiltokuvien unimaailma noudatti satujen lakeja. Kottikärrynpyörät koristeltiin lemmikein, munista kuoriutui punaposkisia lapsukaisia puhumattakaan kyyhkysistä jotka kantoivat nokassaan tai selässään valtavia kukka-asetelmia.

Oman kokoelmani ensimmäiset kiiltokuvat olivat enkeleitä. Vanhan sukulaistädin jäämistöstä löytyi peltipurkin sisältä sattumalta kolme kaunista vanhaa enkeli-kiiltokuvaa. Muistan vieläkin, miltä tuntui pidellä niitä kädessä. Vanhat kiiltokuvat painettiin paksulle paperille, kohopainatuksella ja painatuksessa saatettiin käyttää jopa kymmentä väriä! Ne ovat pieniä signeeraamattomia taideteoksia, joiden tekijästä ei useimmiten ole mitään tietoa.

Leena Järvenpää

Leena Järvenpään enkeliaiheisten kiiltokuvien näyttely alkaa mikkelinpäivänä 3.10. Roihuvuoren kirkossa. Näyttely on nähtävissä myös 4.–5.10. klo 9–16 ja 6.–7.10. klo 9–19 sekä pe 8.10. klo 9–16. Tervetuloa!

USKO TAI ÄLÄ ! Haluatko mukaan löytöretkelle aikuiseen uskoon?

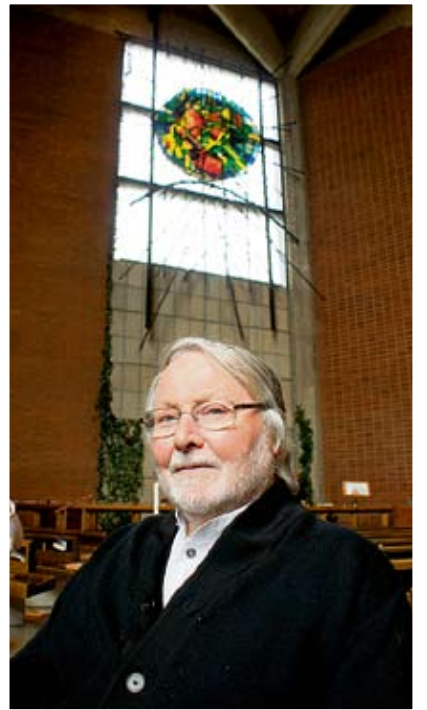
Roihuvuoren kirkolla alkaa tiistaina 28. syyskuuta klo 18.30–20 syksyn 2010 ja kevään 2011 kokoontuva Usko tai älä -ryhmä. Kyseessä on uskon mysteeria ja elämän suuria ja pieniä kysymyksiä kristillisessä viitekehyksessä käsittelevä pienryhmä, jossa on tarkoitus oppia tuntemaan kristillistä uskoa ja syventää omaa hengellistä elämää. Toimintamallin juuret ovat alkukirkon katekumenaatissa eli kasteopetuksessa, jolla aikuisia ohjattiin seurakunnan yhteyteen.

Ryhmän toiminnan perustana ovat ryhmäläisiä askarruttavat kysymykset, joihin haetaan yhdessä vastauksia luottamuksellisessa, toisia kunnioittavassa ja erilaiset mielipiteet sallivassa hengessä. Kirkkovuoden mittainen matkamme koostuu neljästä vaellusosuudesta, joista jokaiseen sisältyy matkaaajat koko seurakunnan toimintaan liittävä jumalanpalvelus.

Jos Usko tai älä -ryhmä kiinnostaa, olet tervetullut mukaan, olit sitten kastettu tai kastamaton, kirkon jäsen tai kirkkoon kuulumaton, konfirmoitu tai konfirmoimaton. Ryhmä on kooltaan rajallinen ja se kokoontuu pääsääntöisesti kahden viikon välein. Ryhmän yhteydessä on mahdollista suorittaa aikuisriippikoulu.

Ryhmän ohjaajana toimii seurakuntalainen Lauri Kopponen ja ryhmän pappina seurakuntapastori Hanna Vasiljev.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Lauri Kopposelle
p. 045 678 1357, sähköposti lauri.kopponen@gmail.com

Taiteilija Reino Hietanen kunnioitti juhlaa läsnäolollaan. Tausalla hänen suunnittelemansa alttaritaulu Elämän pyörä.

Marko Anttila

Roihuvuoren kirkon juhlaa

Ylivahtimestari muistelee

Tapahtui Roihuvuoren kirkolla 47 vuotta sitten. Käveli isoäiti pikkupojan kanssa kirkon ohi, kun mustapukuinen vahtimestari oli avaamassa kirkon ovia. Isoäiti sanoi: "Tässä on taivaan isän kirkko". Poika kysyi isoäidiltä osoittaen vahtimestaria: "Onko tuo sitten Taivaan isä?".

Jussi Pyysiäinen
Ylivahtimestari, eläkkeellä

Isabella Cioletti ja Ilona Kujansuu voittivat piirustuskilpailun

Isabella Cioletti

Roihuvuoren kirkon 40-vuotisjuhlien kunniaksi järjestetty piirustuskilpailu sai suuren suosion.

Kilpailuun osallistui 176 tytöä. Kaikki osallistujat palkittiin karkkipussilla, lastenlehdellä ja ilmapallolla. Kilpailun voittajiksi selviytyivät kesän aikana viisi vuotta täyttänyt **Isabella Cioletti** Hevosalmesta ja tämän syksyn ekaluokkalainen **Ilona Kujansuu** Laajasalosta. Tytöt saivat palkinnoksi kukat ja lahjashekin.

Isabella Cioletti

on aina ollut innokas piirtäjä. Hän kuuli piirustuskilpailusta päivä-

kerhossa ohjaajaltaan **Päivi Meriläiseltä**. Kerhopäivän jälkeen hän ryhtyi tuumasta toimeen. Hänellä oli heti näkemys siitä, millaisen työn hän tahtoi tehdä. Alle kouluikäisten sarjan voittanut työ syntyi puuväreillä. Isabellan päiväkerho sijaitsee Laajasalon kirkossa, mutta Roihuvuoren kirkko on tullut hänelle tutuksi erilaisissa laulutilaisuuksissa.

Ilona Kujansuu

voitti piirustuskilpailun koulukäisten sarjaan. Myös Ilona on innokas piirtäjä, hän on tottunut piirtämään värikynillä ja väriliiduilla.

Voittajatyö on maalattu äidiltä saaduilla akvarelleilla. Akvarellimaalaus on vaativa laji, ja isoisan kanssa on keskusteltu siitä, miten akvarelleilla saadaan maalattua aurinkon valoa.

Ilona tuntee hyvin Roihuvuoren kirkon.

– Se on mielestäni aika hieno. Katolla oleva risti on kaunis.

Ilona pitää myös kirkon edessä leveistä rappusista.

– Ne ovat hauskat, kun ne ovat niin pitkät. Niillä voi istuakin.

Anna-Mari Kaskinen

Ilona Kujansuu

Marko Anttila

Addis Abeban kehitysvammaisten lastenkeskus

Roihuvuoren seurakunnan monivuotinen tukikohde

Roihuvuoren seurakunta on yli 20 vuoden ajan tukenut Addis Abebassa, Etiopiasa sijaitsevaa kehitysvammaisten lastenkeskusta, joka on sikäläisen luterilaisen Mekane Jesus –kirkon vuonna 1986 aloittama projekti.

Tämä Etiopian ensimmäinen kehitysvammaisille lapsille suunnattu oppilaitos valikoitui seurakuntaamme 1980-luvun puolivälissä perustetun Kansainvälisen diakonian ryhmän kohteeksi Etiopian eläessä tuolloin vaikeita nälänhätä- ja sisällissotavuosia. Tuki kanavoituu Kirkon Ulkomaanavun kautta. Kuluneiden yli 20 vuoden aikana on tapahtunut paljon. Aluksi koulu toimi keskellä Addis Abeban keskustan slummikortteleita avaralla aidatulla alueella koulurakennuksissa, jotka oli rakennettu yhdistämällä iloisin värein maalattuja tavarakontteja toisiinsa. Johtaja oli tuolloin saksalainen. Etiopialaisia koulutettiin erityisopettajiksi Intiassa ja Englannissa. Alkuperäisen koulun paikalla toimii edelleen kolme luokkaa.

Lapsia riitti koulutiloihin enemmän kuin sinne mahtui. Viikko-opetuksen avuksi tarvittiin lauantai-ryhmiä, jotta kaikille kouluun pyrkijöille kyettäisiin tarjoamaan edes jonkinlaista opetusta.

Olot vakiintuvat

Sisällissodan päätyttyä ja maan olojen vähitellen vakiinnuttua keskus sai valtiolta omakseen ison tontin. Kaupungin laitamille, Mekaniisan kaupunginosaan, kohosi kaunis keltainen koulurakennus paljolti ulkomaisen avun turvin. Rahoitusta saatiin useilta saksalaisilta järjestöiltä sekä Kanadasta ja Suomesta.

Uudella, avaralla tontilla on runsaasti tilaa urheilulle, leikeille, puutarhanhoidolle ja eläimille. Keskus on pitkälti omavarainen; siellä on lampaita, mehiläisyhdyskunta sekä tusinan verran lemmiä navetassa. Maitoa saadaankin paljon myyntiin. Pienestä myymälästä vierailijat voivat ostaa lasten tekemiä liinoja, kansallispukuja, nukkeja, almanakkoja sekä hunajaa. Erikoisuutena keskuksessa on oma leipomo, jossa valmistetaan vehnästä ja vedestä ehtoollisleipää, jota luterilaiset seurakunnat voivat tilata.

Avaimet itsenäiselle elämälle

Kouluprojektin tavoitteena on ollut herättää Etiopiasa yhteisön tietoisuus kehitysvammaisista ja heidän tarpeistaan. Lapsille keskus antaa mahdollisuuden kehittää omia taitojaan ja antaa avaimet itsenäistymiselle. Lapset tulevat varsin erilaisista oloista: köyhistä sekä varakkaammista perheistä.

Kouluopetuksessa käytetään mm. montessori-metodia. Opetus perustuu paljolti lapsen erilaisiin avuihin ja tarpeisiin. Tavalisten kouluaineiden ohella opetus käsittää runsaasti käytännön ohjausta, kuten ompelua, kirjontaa, värjäystä, puu- ja metallitöitä, ruuanvalmistusta, kaupassa asiointia, rahankäsittelyä ja puutarhanhoitoa. Lisäksi opetukseen kuuluu paljon musiikkia, leikkejä ja urheilua.

Koulussa on kuusi luokkaa ja jokaisella luokalla on 16 oppilasta sekä yksi vieraileva vaikeavammainen oppilas, joka osallistuu opetukseen 1-2 kertaa viikossa. Lapset ovat iältään 4-15-vuotiaita.

Eeva Silvennoinen

Artikkelin kirjoittaja Eeva Silvennoinen tutustui kehitysvammaisten keskuksen loka- marraskuun vaihteessa 1989. "Lähtiessäni sieltä itkin ja minusta tuntui, että pala sydämestäni jäi ainaisesti Addis Abebaan. Jäin kampaamaan etiopialaista lämpöä, sydämellisyyttä ja kärsivällisyyttä", hän kertoo.

Sotalapsimessu Roihuvuoren kirkossa

Talvi- ja jatkosodan aikana noin 7000-8000 1–13-vuotiaasta suomalaislasta siirrettiin sotaa pakoon pääasiassa Ruotsiin ja Tanskaan sekä vähäinen määrä Norjaan.

Jotkut lapsista tekivät edestakaisen matkan jopa kolmeen kertaan välirauhan ja asemasodan vuoksi. Pääasiassa matkat tehtiin joko laivalla Turusta Tukholmaan tai junalla Tornion ja Haaparannan kautta. Lähinnä vain sairaat lapset suorittivat matkan lentokoneella.

Lapset tekivät matkan ilman vanhempia läsnäoloa muutamien saattajatätiä valvonnassa. Yleensä vanhemmat lapset huolehtivat nuorempien tarpeista. Monien kohdalla matkustamiseen saattoi kuluu aikaa useita viikkoja ennen kuin oltiin perillä kasvattiperheen luona. Allekirjoittanutkin teki matkaa noin viisi viikkoa. Osasyynä tähän matkustusaikaan oli monasti viholliskoneiden häirintä, lääkärintarkastukset vastaanottavassa maassa sekä sairaaloissa ja vastaanottokeskuksissa vietetyt ajat.

Vieras kieli, koti-ikävä ja hyljätyn tulemisen tunteet olivat kaikkia lapsia stressaavia. Useimmat sotalapset muistelevat kokemuksiaan myönteisessä hengessä osan kuitenkin tuomitessa jyrkästi tapahtumat.

Salaisuudet paljastuvat

Tuntuu ihmeelliseltä, että sotien 1939–1945 jälkeisissä olosuhteissa sotalasten kokemuksista ei ole puhuttu eikä kirjoitettu oikeastaan lainkaan. Vasta Neuvostoliiton hajoamisen myötä salaisuuksien ovet avautuivat. Perustettiin sotalapsiyhdistyksiä, joissa kerrottiin kokemuksista. Saatiin mediat kiinnostumaan tapahtumista. Syntyi useita tutkimusryhmiä, ja yksityiset ihmiset ryhtyivät selvittämään syitä ja syntyä. Monet sotalapsistakin kirjoittivat henkilökohtaisista kokemuksistaan niin kirjojen kuin lehtiartikkelien muodossa. Yliopistoissa ja yksityisissä tilaisuuksissa on pidetty luentoja sekä järjestetty aiheesta seminaareja useissa Euroopan maissa.

Näissä merkeissä on haluttu järjestää Helsingissä "Sotalapsimessu" Roihuvuoren kirkossa sunnuntaina 31.10. klo 10. Saarnan pitää Helsingin Seudun sotalapsiyhdistyksen puheenjohtaja rovasti **Erkki Kokko**, ja liturgina toimii pastori **Paula Pakarinen**. Messun aikana lauletaan ensimmäisen kerran sotalapsen kiitosvirsi, jonka on laatinut **Leo Enckell**. Tekstin on lämmöllä sotalapsille virren 552 melodiana sovittanut **Anna- Mari Kaskinen**. Messun jälkeen Roihuvuoren seurakuntasalissa on kirkkokahvit. Kahvitilaisuudessa kuullaan lyhyitä puheenvuoroja päivän aiheista.

Leo Enckell

Roihuvuori valittiin vuoden kaupunginosaksi

Suomen Kotiseutuliitto palkitsi vuoden 2010 kaupunginosan elokuussa Joensuun Valtakunnallisilla kotiseutupäivillä. Vuoden kaupunginosaksi valittiin Helsingin Roihuvuori.

Vuoden kaupunginosan valitsi Suomen Kotiseutuliiton hallituksen asettama raati. Raatia miellytti erityisesti Roihuvuoressa järjestettävä monipuolinen toiminta, johon on saatu mukaan laajoja kansalaispiirejä.

Alueella on useita aktiivisia ja eri-ikäisiä toimijoita, mistä on osoituksena vapaaehtoisvoimin tehtyt kylälehdet, leikkipuiston puolesta toimiva Pro Tuhkimo -kansanliike, kirjastoa ja ala-astetta puolustamaan syntyneet kansanliikkeet sekä asukaspuiston suunnittelu.

Kaupunginosassa toimiva Roihuvuori-Seura järjestää tapahtumia ympäri vuoden. Se on järjestänyt 1960-luvulta lähtien Roihuvuori-päivän sekä viime vuodesta lähtien Roihuvuoren kyläjuhlat. Lisäksi kaupunginosassa järjestetään muun muassa Hanami-juhla eli kirsikankukkien katselujuhla sekä kuukausittaisia asukasilloja.

Roihuvuori-Seuran puuhamies

Roihuvuoren seurakunnan ylivahtimestari **Pekka Keränen** on toiminut puuhamiehenä Roihuvuori-Seurassa pitkään.

– 20 vuotta tuli helmikuussa täyteen, kertoo monien roihuvuorelaisten hyvin tuntema Keränen.

Roihuvuori-Seurassa Keränen on tehnyt "lähes kaikkea". – Olen toiminut ainakin sihteerinä ja viime vuosina rahastonhoitajana. Voisi sanoa, että kaikkea muuta olen tehnyt, mutta puheenjohtajana en ole ollut.

Vuoden kaupunginosaksi nimitäminen tuli seuran jäsenille yllätyksenä. Hyviä merkkejä on kuitenkin näkynyt: seuran toiminta on vilkastunut.

– Seuraan on viime aikoina tullut nuorta ja tarmokasta väkeä. Myös Roihuvuoren kyläpäivään on tullut paljon potkua!

Seuratoiminta vaatii paljon aktiivisuutta. Tapahtumia järjestettäessä kelloon ei katsota ja tunti jos toinenkin pyörii vapaaehtoisuudessa.

– Olen todella laittanut itseni peliin! Olen luonteeltani tällainen kyläihminen!", maaseudulta kotoisin oleva Keränen perustelee.

Väsymätön kasvattaja

Melkoinen osa laajasalolaisista on tullut tutuksi Pirkko Sariolan kanssa. Ai kenen? No kyseessä on tietenkin se punapäinen Pike Rudolfin leikkipuistosta. Aikaansaapa kasvattaja saattelee maailmalle jo toista laajasalolaisten sukupolvea.

Syntyperäisenä laajasalolaisena Sariola on saanut seurata läheltä saarelaiten kasvamista ikäluokka toisensa jälkeen. Kutsumusammattissaan oleva ikinuori ”leksuntäti” jaksaa edelleen pitää jöötä villoillekin pojille eikä keksi yhtään syytä lopettaa työtään vielä aikoihin.

33 vuotta sitten Pirkko Sariola siirtyi päiväkotimaailmasta leikkipuisti Rudolfiin vastaavaksi ohjaajaksi. Tuolloin Laajasalo oli vielä varsin pientalovaltaista aluetta, mutta kerrostalojen kupeessa sijaitsevassa puistossa riitti lapsia. Leikkipuiston alkuperäiset pikkumökit vaihtuivat ensin isommaksi rakennukseksi, ja reilu kymmenen vuotta sitten puisto sai täydellisessä remontissa nykyisen ilmeensä.

Vaikka puiston ulkoasu ja lapset ovat muuttuneet vuosien saatossa moneen kertaan, ei henkilökuntaa ole ollut tarvetta vaihtaa muutamaa vuosikymmeneen. Sariolan nykyiset työkaveritkin ovat kuuluneet kalustoon jo jonkin aikaa, **Tuula Jespars** vuodesta 1982 ja **Sirkka Anikari** vuodesta 1985. Hyvien työkavereiden ansiosta töissä on helppo viihtyä

– Olemme kuin vanha aviopari. Ei tarvitse kuin katsoa toiseen, niin hän tietää heti mistä on kyse. Puhallamme yhteen hiileen.

Tutut naamat

Itse lapsena leikkipuistossa leikki-neet tuovat mielellään oman jälki-

Pirkko Sariola panostaa yhteistyöhön. Yhteistyössä seurakunnan kanssa on järjestetty päiväkerhoja jo kymmenen vuoden ajan.

Matti Anttila

kasvunsa hyväksi havaittuun paikkaan ja kokevat iloisen yllätyksen tavatessaan lapsuudesta tutut ohjaajat. Pike, jolla nimellä puistolaiset hänet tuntevat, kertoo muistavansa hyvin monien nykyisten leikkipuistolaisten vanhemmat.

– Moni muuttaa hetkeksi muualle, mutta palaa Laajasaloon omien lasten syntymässä” hän kuvailee alueen muuttoliikettä.

Leikkipuistovuosiin on mahtunut niin iloja kuin surujakin. Sariola kertoo nähneensä työssään todella raadollisia tapauksia, mutta saaneensa elää mukana myös asiakkaidensa parhaissa hetkissä.

– Nuorempana saatoin menettää työasioiden vuoksi yönunet, mutta nyt olen oppinut jättämään työasiat työpaikalle.

Lasten viihtyminen on Piken mielestä työn palkitsevimpiä puolia.

– Kun lapsi uskalttaa olla täällä oma itsensä, luottamus on täydellistä. Välillä meitä kutsutaan vahingossa äidiksi ja lapset uskaltavat myös kiukutella meille.

Sariola panostaa työssään yhteistyöhön alueen muiden toimijoiden, kuten seurakunnan kanssa. Viimeiset kymmenen vuotta Rudolfissa on toiminut kirkon kanssa yhteistyössä järjestettävä perhekerho.

–Vanhemmille on ohjelmaa ja mahdollisuus keskustella rauhassa omista aiheistaan, kun puiston henkilökunta huolehtii lapsista salin puolella.

Iltaisin leikkipuistossa on kahtena iltana viikossa toimintaa murkuikäisille, ja tänä syksynä alkaa myös yksinhuoltajien vertaistukiryhmä.

Koti on rakkaiden luona

Jollaksessa syntynyt ja Laajasalonkaarella lapsuutensa viettänyt Sariola on asunut lähes koko elämänsä Laajasalossa. Vajaat neljä vuotta sitten hän löysi miehensä kanssa unelmiensa kodin Aurinkolahdesta.

– Viihdyin Laajasalossa erinomaaisesti, mutta minulle koti ei ole sidottu alueeseen. Koti on siellä missä rakkaat ihmiset ovat, ja tällä hetkellä se on Vuosaaressa.

Laajasalossa asuessaan Sariolan mies välillä huokasi, ettei Piken kanssa tahdo päästä eteenpäin, kun joka toinen ihminen moikkasi ja halusi jäädä juttelemaan. Heidän kolmesta tyttärestään yksi asuu yhä Laajasalossa.

Liikunnallisesta elämästä pitävä Sariola ei lepäile laakereilla vapaa-aikanakaan. Entinen pesäpallon pelaaja nauttii nykyään uinnista ja sauvakävelystä sekä ajasta lastenlasten kanssa. Eläkepäivillä on suunnitelmassa matkustella enemmän, ja haaveissa siintää myös oma loma-asunto jossain etelän lämmössä.

”Olenhan auringon lapsi!”

Sitä odotellessa riittää leikkipuistossa vielä työarkaa, esimerkiksi perinteisten pihaleikkien vaalimisessa. Pike, Tuula ja Sirkka opettavat lapsille nykysukupolvelta jo unohtuneita pihaleikkejä kirkonrotasta tervapataan.

– Lapset ovat olleet innoissaan. Kun he oppivat säännöt, leikit seuraavat mukana myös kotipihoille.

Elina Ström

Aulakahviolla autetaan lastenkodin lapsia

Laajasalon kirkon aulakahvion tuotolla on tuettu keväisin Yhteisvastuukeräystä ja muuna aikana Tyrön ystävyysseurakuntaa Inkerissä.

Kevätkauden tuotto menee edelleen Yhteisvastuukeräykselle, mutta muutoin sillä tuetaan luterilaisen Peetelin seurakunnan lastenkotia Tallinnassa. Tyröä avustetaan jatkossa kolehtien ja ystävyysseurakuntamatkojen kautta.

Katulasten hätä

Ajatus Peetelin seurakunnan toiminnan tukemisesta syntyi seurakuntamatkalla toukokuussa. Tutustuimme Peetelin seurakunnan sosiaalikeskukseen sen johtajan **Mati Sinisaaren** opastamana.

– Peetelin kirkko rakennettiin Koplin kaupunginosaan parin kilometrin päähän Tallinnan vanhasta kaupungista v. 1938. Valtio otti sen neuvostoaikana haltuunsa ja siellä toimi filmistudio. Vuonna 1993 seurakunta perustettiin uudelleen ja kovia kokenut kirkko palautettiin seurakunnalle. Keväällä 1997

Peetelin seurakunta Tallinnassa avasi sydämensä katulasten hädälle.

Johanna Luoma

seurakuntalaiset kiinnittivät huomionsa katulapsien tilaan ja alkoivat antaa nälkäänäkeville ja huonokuntoisille lapsille ruokaa. Nopeasti seurakuntalaisille selvisi, että tämä apu ei riittänyt. Lapset olivat täysin hylättyjä. Heillä ei ollut ainutakaan aikuista ihmistä tukena ja turvanaan, Sinisaari kertoo.

Aikaisemmin jumalanpalveluksiin ja pyhäkouluun keskittynyt seurakunta avasi sydämensä katulasten hädälle. Peetelin seurakunta remontoi kirkkorakennukseen tilat lastenkodille. Hanke oli mittava, sillä seurakuntaan kuului silloin alle 50 henkeä.

– Myös lapset olivat innokkaasti mukana remontissa.

Lasten tarinat koskettavat

–Peetelin seurakunnan lastenkoti on edelleen aktiivisessa toiminnassa, ja siellä asuu 16 kouluikäistä lasta. Kesäisin monet lapset viettävät lomansa tukiperheiden luona, Sinisaari kertoo lastenkodin periaatteista.

– Ehtona sisäänpääsyyn on se, että lapset käyvät koulua. Mikäli lapsi lopettaa koulunkäynnin hänen on muutettava pois lastenkodista, Sinisaari painottaa tiukkoja

– mutta toimivia – sääntöjä.

Tällä hetkellä kirkon alakerrassa on toimintakeskus, keittiö, nuorten 11–18-vuotiaiden turvakoti ja 2–4-paikkainen turvakoti perheväkivalan kohteeksi joutuneille äideille ja lapsille. Myös lastenkodin laajennus on suunnitteilla.

– Seurakunta auttaa myös Koplin alueen lapsia, perheitä ja yksineläviä. Monet alueen perheet elävät kurjissa oloissa – ilman työtä, lämpöä, sähköä ja ruokaa, Sinisaari tietää.

Peetelin lastenkodin ansiosta monet lapset ovat saaneet koulunsa käytyä ja elävät nyt täysin normaalia työssäkäyvän perheellisen elämää omista lapsistaan huolehtien. Mati Sinisaari kertoo mielellään tarinoita kodin nykyisistä ja entisistä asukkaista – tarinat ovat riipaisevia, mutta useimmat niistä päättyvät onneksi hyvin.

Näitä koskettavia tarinoita voi kuunnella vieraillemalla lastenkodissa Tallinnassa, mutta vielä helpommin ne voi kuulla Laajasalon kirkolla, jonne olemme kutsuneet Mati Sinisaaren vieraaksemme Peetelistä kertomaan. Saatamme myös tulevaisuudessa piipahtaa Tallinnassa lasten kuulumisia kyselemässä.

Kari Laaksonen

Laajasalon aluekappalainen Kari Laaksonen:

Laajasalo

On etuoikeus saada olla mukana ihmisten elämänvaiheissa

Kari Laaksonen: Tässä työssä oppii myös omaa elämää varten.

Laajasalon kappalainen Kari Laaksonen on urheilumiehiä ja päätyi aikaan Seinäjoen seurakunnan nuorten toimintaankin lentopallon kautta. Myöhemmin lentopallo vei niin täysin mukanaan, että koulu jäi vähemmälle huomiolle, ja ylioppilaskirjoitusten lähestyessä kukaan ei uskonut nuoren miehen saavan lakkia. Jumalalla oli kuitenkin toiset suunnitelmat.

– Isääni vastaan tuli kadulla vaapakirkollinen nainen, joka kysyi, mahtaako hänellä olla huolta nuorimman poikansa ylioppilaskirjoituksista. Kun isäni vastasi olevansa sopeutunut siihen, ettei poika pääse ylioppilaaksi, nainen totesi, että poika kirjoittaa C:n paperit ja lähtee teologiseen lukemaan papiksi.

Opiskeluaikana Karin mielessä kuitenkin siinteli ura kansanopistossa, mutta ”huoleton joo” Roihuvuoren seurakunnasta töitä tarjonneelle Väinö Karhumäelle loksautti asiat kohdalleen.

– Opiskelutovereideni palatessa kotiseuduilleen minä päädyin seurakuntapapiksi Roihuvuoreen enkä ole katunut. On mieletön etuoikeus saada olla mukana ihmisten eri elämänvaiheissa. Samaan aikaan se on tehtävä, jonka edessä vapisen: mitä minulla on oikein annettavaa? Tässä työssä oppii myös omaa elämää varten.

Lentopallon Kari on joutunut

jättämään polvien petettyä, mutta urheilu jatkuu:

– Jotain liikuntaa pitää olla ja parempi, jos pallo on mukana, Kari toteaa ja kertoo muun muassa pelaavansa tennistä. Urheilun lisäksi miestä kiinnostavat jälkiruuat. Suosikkipaikka on kahvila-konditoria St. Honoré Lohjalla.

– Siellä on muun hyvän lisäksi kuukausittain vaihtuva taidenäyttely, josta sain idean Laajasalon kirkon aulakahvion vaihtuviin taidenäyttelyihin. On mukavaa, että ihmiset saavat taidettaan esille.

Kari kertoo myös isänsä olleen

taiteellinen.

– Ulkonäön ja luonteen olen perinyt isältääni, mutta valitettavasti en taiteellista osaamista.

Urheilija on joutunut iän myötä hyväksymään sen, että ”kroppa sanoo vähän sitä ja tätä”. Ikä on näyttänyt muutakin:

– Mitä lähemmäs eläke tulee, sitä enemmän ymmärrän, että olen aina pappi. Myös oma jumalanpalvelusyhteisö merkitsee koko ajan enemmän. Minulle se on Roihuvuoren seurakunta.

Hanna-Kaisa Hartala

Mario Anttila

Taiteen paikka

Kari Laaksonen ideoi Laajasalon kirkon taidenäyttelyt. Laajasalon kirkon aula onkin ihanteellinen tila taiteelle. Kuukausittain vaihtuvat näyttelyt ovat nähtävillä Aulakahvion aukioloaikoina (ma–pe klo 10–14) sekä tilaisuuksien yhteydessä. Syyskuussa esillä on Seija Leinon taidetta, lokakuussa Hilka Hakalan töitä ja marraskuussa Kiikari -lehteä kuvittavan Tuula Hakkaraisen piirroksia.

Peetelin lastenkodissa asuu tällä hetkellä 16 lasta.

Ystävältä Laajasalon kirkossa

Laajasalon kirkossa järjestetään kaikille avoin Radio Dein Ystävältä sunnuntaina 10.10. klo 18. Mukana illassa ovat kirkkoherra **Timo Pekka Kaskinen**, Kristityt Yhdessä ry:n uusi yhteyspäällikkö **Timo Tikka** sekä Radio Dein päätoimittaja **Kirsi Rostamo**. Musiikista vastaa Radio Deistä tuttu aamujuontaja, trubaduuri Ariel Neulaniemi ja

illan yhteislauluja laulattaa Roihuvuoren seurakunnan oma Ylistyskuoro ja soittajaryhmä **Arja Suorsa-Rannanmäen** johdolla. Juttelua illan aiheesta voi jatkaa vielä kahvija teetarjoilun lomassa.

– Olisi hauska tavata monia Radio Dein nykyisiä kuulijoita ja harvemminkin Radio Deitä kuuntelevia. Kerromme tulevasta toimin-

nasta ja Kristityt Yhdessä ry:n työstä. Radio Dei on tällä hetkellä Suomen ainut kristillinen radiokanava, ja olisi tärkeää, että se saisimme työllemme uusia esirukoilijoita ja taloudellisia tukijoita. Toivottavasti Ystävältäan tulee myös uusia kuulijoita, toivoo Timo Tikka.

Tarja Vänskä

Perhekerho Leikkipuisto Rudolfissa

Keskustelua ja pohdintaa vanhemmuuden iloista ja suruista, lapsen kehityksestä ja lapsiperheen elämästä arjenpyörittämisen keskellä. Haluamme tarjota virkistävän yhdessäolotuokion aikuisten kesken. Siksi lastenhoito onkin järjestetty leikkipuiston toimesta. Vuoroviikoin mukana seurakunnan diakoniatyöntekijät Anni Mero-Hiltunen, Kristiina (Tiina) Selin ja pastori Harri Ruskeepää.

Syksyn ohjelma:

16.9. Tullaan tutuiksi. Mukana Tiina.

23.9. Nimeltä kutsuttu - muistoja kastejuhlasta ja vinkkejä kastejuhlalaan. Mukana Harri.

30.9. Mannerheimin Lastensuojeluliitto ja sen toiminta Laajasalossa. Vieraana Mari-Johanna Korkeela, Mukana Tiina.

7.10. Varhainen vuorovaikutus ja sen tukeminen. Mukana Anni.

14.10. Lapsen kehitysvaiheet. Mukana Anni.

21.10. Iltarukous. Onko se tarpeen? Onko se luontevaa? Mukana Harri.

28.10. Pyhäpäivä, pyhävaatteet, pyhäkoulu, pyhä... Mitä tarkoittaa pyhä? Mietteitä kirkon Pyhä teemasta. Mukana Tiina.

4.11. Isoäiti Aune Panigrahin kanssa keskustellaan isovanhemmudesta. Mukana Tiina.

11.11. Parisuhteesta ja sen hoitamisesta. Mukana Anni.

18.11. Lapsen päivä. **20.11.** Mitä se merkitsee meidän perheessä, yhteiskunnassa tai maailmassa? Mukana Harri.

Kerho kokoontuu torstaisin klo 10–11.30.

Kesäreissu Lofoteille

Pikkubussin keula kohti pohjoista, suuntana Lofootit, matkaa tiedossa yli 3 000 kilometriä..

Kesän käännettyä elokuuksi pakkasi yhdeksän hengen kompakti joukko pikkubussin Roihuvuoren kirkon pihalla. Edessä oli matkaa noin 3 500 kilometriä ja aikaa viisi päivää. Päämäärä oli Lofootit Norjassa, napapiirin pohjoispuolella. Noiden päivien aikana kulkuneuvomme kävikin kaikille hyvin tutuksi.

Ensimmäisen päivän aikana ehdimme Ruotsin puolelle Kiirunaan ja painoimme päämme tyynylle Jukkasjärvellä paikallisen seurakunnan tiloissa. Toisena päivänä jatkoimme pitkän päivän Lofoottien eteläkärkeen paikkaan nimeltä Å. Matkalla ei kuitenkaan odotettu vain perille pääsemistä. Jo Ruotsin puolella maisemat alkoivat olla valokuvien ottamisen arvoisia. Lofoteilla vuoret laskeutuivat Atlantin valtameren rantaan ja rinteitä pitkin alas syöksyi siellä täällä vesiputouksia. Sellaisissa maisemissa ei kannata autossa nukkua, eikä se olisi kunnolla onnistunutkaan mutkaisilla teillä ja tunneleissa.

Paljon nähtävää ja ajateltavaa

Matkaa tehdessämme maisemien lisäksi toinen merkitykselliseksi tullut asia olivat milloin kenenkin aloittamat keskustelut. Nuoret sanoivat reissun lopussa, että kaikki pidetty ohjelma oli hyvää, mutta kaikkien tärkeimpiä olivat keskustelut autossa, koska erityisesti niistä sai vastauksia erilaisiin mielessä olleisiin kysymyksiin. Matkalla tuli myös paljon uutta mietittävää ja sulateltavaa omaan elämään kristittyinä. Viiden päivän aikana ohjelmassa oli myös rukousta, hartauksia sekä vetäjien että nuorten pitäminä ja raamiksia. Aikaa jäi myös piipahtaa kolmantena päivänä uimarannalla sekä Unescon suojelukohteena olevassa vanhassa kalastajakylässä.

Neljäntenä päivänä oli aika kääntää auton keula kohti kotia. Ajoimme pitkän päivän aamuyöhön saakka Lofoteilta Ajoksen satamaan Kemin Merimieskirkolle nukkumaan. Loppumatka oli enää lähes alamäkeä Helsinkiin, ja matka Kemistä kotiin tuntui jo lyhyeltä. Suurimman pettymyksen nuorille aiheutti se, että emme ennakkovaroituksesta huolimatta nukkuneet yhtään yötä teltassa. Ehkä ruoan tekeminen kolmena päivänä retkikeittimillä toi reissun pienen budjetin tunnelmaa lähemmäs.

Kati Pitkänen

Kuvat Kati Pitkänen

Syksyn toimintaa:

Tyttöjen ja poikien kerhot syksyllä 2010 !

Kerhot on suunnattu 7–13 v. lapsille. Luvassa mm. kitarakerho, kokki-kerho, sähkökerho, kädentaidonkerho sekä puuhakerho. Kerhot ovat maksuttomia ja alkavat viikolla 35–36. Kerhoaikojen ja -paikkojen varmistuttua ilmoitamme niistä www.laajaranta.fi. Sieltä saat myös lisätietoa kerhoista, leireistä, retkistä ja muusta toiminnastamme.

Parkki – nuorten kahvila

Perjantaisin klo 18-23

Laajarannassa pidetään ensimmäinen uudistunut Parkki perjantaina 10.9. (jatkuu joulun asti). Parkin ovet aukeavat klo 18 ja tarjolla on kahvia, teetä ja mehua. Ohjelmallinen osuus alkaa seitsemän maissa ja tämän jälkeen ilta jatkuu pelaamalla ja hengaaamalla. Parkki päättyy ennen yhtätoista iltahartauteen.

Raamikset

Sunnuntaina klo 16-17.30

Jumalan sana avautuu ja sitä ihmetellään yhdessä Raamiksissa. Tule oppimaan lisää ja rukoilemaan yhdessä. Ensimmäinen Raamis Laajarannassa sunnuntaina 12.9.

Isoskoulutus alkaa pyöriä

Isoskoulutus alkaa pyörimään syyskuun puolessa välissä. Siellä opitaan tuntemaan Jumalaa, leikitään ja lauletaan sekä saadaan tarvittavat taidot riparin isoseksi. Ensimmäisen vuoden isoskoulutettaville on tarjottu järjestää keskiviikon ja torstain ryhmät. Toisen vuoden isoskoulutettavat kokoontuvat keskiviikkoisin ja kolmannen vuoden koulutettavat joka toinen sunnuntai.

Isoskoulutusleiri Kivisaareissa 1.–3.10. Lisätietoja www.laajaranta.fi

Nuorten syystapahtuma Vivamossa 29.–31.10. Lisätietoja lähempänä www.laajaranta.fi

Maata näkyvissä -festarit Turussa 19.–21.11. Ilmoittautuminen käynnissä! Pohjoismaiden suurin nuorisotapahtuma kerää yli kymmenen tuhatta nuorta Turkuun kuuntelemaan maan parhaita Gospel-bändejä. Viikonlopun kestäville festareille seurakunta tekee reissun, joka tekee varmasti vaikutuksen jokaiseen. Yövyimme ensimmäistä kertaa Omena-hotellissa ja bussi vie Turkuun ja takaisin.

Lisätiedot toiminnasta: www.laajaranta.fi

Tunnelma katossa

tuntoja kesän rippikoululeiriltä

Vettä ja aurinkoa.
Naurua ja itkua.
Vihaa ja rakkautta.
Kuumaa ja kylmää.
Unettomia ja unellisia öitä.
Kuivia ja vielä kuivempia kuiviksia.

Näitä kaikkia pääsivät nuoret kokemaan rippileirillään kauniissa Kivisaaressa.

Leiri käynnistyi poikien kantaessa hempeänvärisiä laukkujaan poikien-taloon ja tyttöjen etsiessä saaren suurinta peiliä. Suurin osa nuorista oli ai-van tuntemattomia toisilleen ja saaren valtasi jäinen hiljaisuus... tosin vain muutamaksi kymmeneksi minuutiksi. Yhteinen sävel löytyi heti, ja naura-misesta ei välillä tuntunut tulevan loppua. Kaikki tiesivät, että nyt saattoi-vat olla käynnistymässä oman elämän parhaat viisi päivää ja ilmassa lei-jui positiivinen jännitys.

Tunnelma oli katossa aamusta iltaan. Aamu alkoi Justin Bieberin su-lööneen heräämisellä ja jatkui syömisellä, leikkimisellä ja toisten kanssa ajan viettämisellä. Ja tietysti pohtimalla kysymyksiä koskien Jumalaa, kym-mentä käskyä, kristinuskoa ja elämää. Iltaohjelma nostatti hymyn huulille joka leiriläiselle. Murjottajat nimettiin päivänsäteiksi, eikä aikaakaan, kun hekin jo laukkasivat ringissä muiden kanssa laulaen pienistä lihavista po-neista. Vahvoja ystävyysiteitä oli syntynyt leiriläisten välille, eikä roman-tiikastakaan onneksi ollut puutetta.

Sakari Kosunen, millaiset ovat päällimmäiset ajatuk-set rippikoululeiristäsi?

– Leiristä jäi todella hy-vät muistot. Kaikki tutustui-vat toisiinsa loistavasti. Sain itsekin paljon uusia kavereita. Kivisaareen olisin voinut jää-dä vielä pariaksi viikoksi. Sana joka leiristä tulee mieleen on ”mieleton”!

Nuoret nousevat kivisaare-sta pois kuljettaneesta vesitak-sista valaistuneina, onnellisi-na ja väsyneinä. Viikko on ol-tu ikimuistoinen!

Emmi Vyyryläinen
isonen, 16v
Leiri: Kivisaari 2

*Yhdessä sinun kanssasi, Herra
uskallan kulkea pimeässä, uskallan elää turvattomuudessa ja
epävarmuudessa,
uskallan toimia kaikkea ihmisjärkeä vastaan.
Kiitos sinulle,
että olet kanssani joka hetki.
Sinä tunnet minut kokonaan.
Sinä tunnet turvattomuuteni, epäluuloisuuteni.
Sinä tiedät, etten omin voimin
pystyisi seuraamaan tahtoasi.
Tiedät että tarvitsen sinua.*

*Kiitos että suljet minut rakkauteesi,
anteeksiantoosi, voimaasi,
joka antaa minulle rohkeutta mennä ilomieliin
sinne minne sinä haluat.
Kiitos että saan olla edessäsi lapsena,
luottaa sinuun,
antaa kaiken sinun haltuusi,
niin että voit toimia kanssani miten tahdot.
Tapahtukoon sinun tahtosi
minun elämässäni,
Herra.*

Hiljaisuuden rukouksia
suomentanut Anna-Maija Raittila.
© Kirjapaja ja Sinapinsiemen

Ripari- info:

Vuonna 1996 syntyneille seurakuntamme jäsenille postitetaan lokakuussa ripari-info kotiin.
Ripari -infossa kerrotaan, miten rippikoulun voi seurakunnassamme käydä. Viikon mittaisia leiririppikouluja on talvella kaksi, uuden vuoden tienoilla ja hiihtolomalla. Kesällä pidetään kuusi rippileiriä sekä kaupungissa päiväleirinä toteutettava cityripari.
Rippikoulu on avoin myös kirkkoon kuulumattomille.

Musiikkitoimintaa nuorille

Kitarakerho

torstaisin Laajasalon kirkolla:
Ryhmä 1 15.00–15.45 uusille aloittaville soittajille
Ryhmä 2 15.45–16.30 aikaisemmin aloittaneille ja perussointuja oppineille.
Tule oppimaan kitaransoiton alkeita, sointuja ja komppausta! Vältämme nuotteja jos mahdollista. Max. 10 soittajaa/ryhmä. Alaikäraja 9 v.

Pianokerho

– vapaa säestys keskiviikkoisin Roihuvuoren kirkolla: Kaksi neljän hengen ryhmää, klo 15–16 ja klo 16–17. Kerho on suunnattu niille, jotka tuntevat nuotteja ja hieman perussointuja. Ei yläikärajaa! Lisätietoja vapaasta säestyksestä www.vapaasaestys.net

Rumpuworkshop

perjantaisin (10.9 alkaen) Roihuvuoren kirkolla klo 16–17
Workshopissa opiskellaan perusrytmiikkaa, tutustutaan erilaisiin rumpuihin ja tietenkin soitetaan settiä! Max. 10 mahtuu mukaan! Alaikäraja 9 v.

Maahanmuuttajataustaisten musiikkikerho

perjantaisin 10.9 alkaen klo 14.30–16 Roihuvuoren kirkolla. Ohjattua musisointia ja soi-ton opetusta.

Bänditoiminta

jatkuu Roihuvuoren kirkon bändikämpällä. Kysy vapaita harjoitusaikoja!
Ilmoittautumiset ja lisätiedot: Nuorisokanttori Tomi Kujansuu, tomi.kujansuu@evl.fi, p. 050 526 6062. Kaikki ryhmät ovat maksuttomia.

Tervetuloa syksy!

TOIVOTTAVASTI JOKAINEN on tänä kesänä päässyt uimaan, vedet ovat olleet tosi lämpimiä.

Ihana aurinkoinen lämmin kesä myrskyineen on nyt takana, ja on aika aloittaa syksyn toiminnot. Koululaiset ovat jo päässeet opiskelun pariin, päiväkodit ja päiväkerhot ovat aloittaneet kautensa.

Näin syksyllä luonto antaa meille monenlaisia marjoja ja

sieniä kerättäväksi, on sadonkorjuun aika.

Pikkuhiljaa Taivaan Isän luoma luonto saa kauniin syysvärin ja alkaa valmistautua talveen. Metsän eläimet valmistautuvat myös tuleviin kylmiin ilmoihiin, kuka muuttaa lämpimämpään, kuka menee talviuudelle.

Kyllä Taivaan Isä on luonut meille kauniin luonnon, neljä

erilaista vuodenaikaa, nauttimaamme niistä.

Toivotan teille kaikille hyvää syksyä!

Tässä vielä päiväkerholaisien rukous:

Pienet, suuret ihmiset, Taivaan Isä suojelet. Siunaa meitä kaikkia, kerhossa ja kotona. Amen.

Syksyisin terveisin Päivi Meriläinen

Lastenkirkko Tammenterho avaa ovensa Tammisaloon kirkolla

Roihuvuoren seurakunnassa pohdittiin jo 2000-luvun puolivälissä, että Tammisaloon kirkko voisi olla lapsille ja perheille sopiva kirkko. Tässä yhteydessä kirkon seinille kiinnitettiin tammisalolaisen taiteilijan Anja Kallion maalaamat enkeliaiheet taulut. Nykyisin Tammisalossa ja lähitienoilla asuu paljon lapsiperheitä. Sunnuntaina 19.9. iltapäivällä vähän ennen kello kolmea kirkonkellot soivat. Lastenkirkko Tammenterho avaa ovensa.

Tammisaloon kirkossa on vietetty messuja kirkkovuoden juhla-aikoina ja joinakin muina juhlapäivinä. Tiistai-iltoihin on järjestetty ”enkelikirkon” nimellä kulkevia kirkkoiltoja muutaman kerran lukukaudessa. Kirkolla kokoontuu päiväkerhoryhmä ja iltapäiväkerho, johon osallistuu suurin osa Tammisaloon korttelikoulun ekaluokalaisista.

Tammisaloon kirkko onkin tullut tutuksi monille alueen lapsille ja nuorille harrastustoiminnan kautta. Partio on kokoontunut kirkon kellarissa jo usean vuosikymmenen ajan. Myös Itä-Helsingin musiikkiopisto ja Mannerheimin lastensuojeluliitto ovat käyttäneet kirkon tiloja.

Kirkkoherra **Timo Pekka Kaskinen** ja **Anna-Mari Kaskinen** olivat 90-luvulla kehittäneinä Mukulamessua Vantaalla.

– Tammisaloon kirkko soveltuu mainiosti lapsille ja perheille, se on pieni ja kodikas, Anna-Mari Kaskinen toteaa. – Lähietäisyydellä on useita kouluja ja päiväkoteja. Roihuvuoresta, Marjaniemestä ja Laajasalostakin on lyhyt matka.

– Erityismaininnan ansaitsee kirkon sijainti luonnonkauniilla alueella, aivan Tammisaloon kanavan ja sitä ympäröivän puiston lai-

LASTENKIRKKO TAMMENTERHO

ROIHUVUOREN SEURAKUNTA

Hei kaikki lapset, perheet ja lapsenmieliset!

Lastenkirkko Tammenterho avaa ovensa klo 15

SUNNUNTAINA 19.9. 31.10. 28.11.

Tammisaloon kirkolla

Ohjelmassa MUKULAMESSU, TARJOILUA JA TUTUSTUMISTA mukana Timo Pekka ja Anna-Mari Kaskinen paikallisia perheitä ja Mukulaorkesteri.

TERVETULOA!

Kevinin koulutaival on turvattu

Roihuvuoren seurakunnan päiväkerho- ja iltapäiväkerho-ohjaajilla on yhteinen kummilapsi Suomen Lähetysseuran kautta. Hän on Kolumbiasta Paz de Ariporo nimisestä paikasta. Hänen nimensä on **Kevin Leonardo Villalba Piriachi**. Hän on tällä hetkellä 15-vuotias reipas ja ahkera koululainen. Vuositaitaisen tukemme avulla hän on voinut käydä koulua. Tukemme jatkuu niin kauan kuin hän opiskelee. Kevinillä on 9-vuotias sisko, joka on myös saanut mahdollisuuden käydä koulua.

Hyvä Jumala, on raskasta kuulla ja nähdä, miten miljoonat lapset maailmassa eivät pääse kouluun, koska

heidän on autettava perheensä elatuksessa. Voi olla myös niin, että vanhemmilla ei ole tarpeeksi rahaa koulukulujen maksamiseen.

Maailmassa on onnistuttu tekemään Lapsen oikeuksien sopimus, jonka mukaan lapsille tulee taata turvallinen lapsuus ja koulutus.

Opeta Hyvä Taivaan Isä minut jakamaan omastani heille, joilla ei ole juuri mitään, ei edes oikeutta hyvään lapsuuteen. –(Irja Aro – Heinilä: Taivas täynnä sanoja).

Päivi Meriläinen

Kolumbialainen kummipoika Kevin on ahkera koululainen.

Pienestä tammenterhosta voi kasvaa suuri puu.

dalla. Kirkkoon kuuluu myös avara piha-alue, jota voisi monella tavalla hyödyntää.

Laulamista, piirtämistä ja lettuja

Syksyllä 2010 Tammisaloon kirkolla aletaan viettää kerran kuussa perheille tarkoitettuja messuja. Silloin kirkko näyttää sisältä vähän erilaiselta kuin tavallisesti.

Messuja vietetään sunnuntai-iltapäivisin klo 15.

– Lapsiperheille suunnatussa epävirallisessa gallupissa on todettu, että se on hyvä aika, lounas on syöty ja päiväunet nukuttu, Kaskiset kertovat.

Messussa lauletaan tuttuja virsiä ja lastenlauluja sekä kirjoitetaan ja piirretään. Välillä lähdetään liikkeellekin. Ja lopuksi on vuoro-

sa syömistä: lapsille, mehua, vanhemmille kahvia ja kaikille lettuja, joita on tarjoilemassa tammisalolainen perheenäiti **Helena Voutilainen**. Hänen tyttärensä **Ilona** on luvannut soittaa Mukulaorkesterissa huilua.

– Perhe muodostuu eri-ikäisistä ihmisistä. Näihin messuihin ovat kaikenikäiset tervetulleita. Mukaan voi ottaa lapsen, lapsenlapsen, kummilapsen tai vaikka naapurin lapsen. Yksinkin voi tulla. Olisi hienoa, jos mukaan tulisi myös isovanhemman ikäisiä. Monien helsinkiläislästen isovanhemmat asuvat kaukana. Sukupolvien kohtaaminen on tärkeää.

Jos haluat tulla messujen valmisteluun mukaan, ota yhteyttä Anna-Mari.Kaskinen@pp.inet.fi

Pärskeitä

Meidän perheen kerhokokemuksia

Vuodet seurakunnan päiväkerhossa ovat ikimuis-toisia. Henna Mäkeläisen kaikki kolme lasta ovat käyneet Tammisalön kirkolla kokoontuvassa päiväkerhossa.

– Olen itse käynyt seurakunnan kerhoa pienenä ja yhäkin lähes 35 vuoden takaa muistan miltä kerhotila näytti, millainen kerhotäti oli, ja millaisia leikkejä siellä leikittiin, **Henna Mäkeläinen** kertoo.

– Minulla on yhä kaksi rakasta ystävää kirkon kerhon ajoilta. Toinen asuu jenkeissä ja toinen Länsi-Suomessa, mutta yhteydenpito on vankkaa ja ystävyys (voisin sanoa jo tässä iässä) ikuista. Nyt olen itse kolmen lapsen onnellinen äiti ja kerhoperinne jatkuu perheessämme.

Esikoinen Annukka aloitti kolmivuotisen kerhotaipaleensa vuonna 2005. Parhaillaan kerhossa ovat ensi vuonna esikoulun aloittava Tommi ja uusimpana tulokkaana kuopus Antti, joka oli innoissaan päästyään samaan kerhoon isoveljensä kanssa.

Seuraa ja luottamussuhteita

– Ollessani kotiäitinä nämä kaikki vuodet minulle on ollut hyvin tärkeää, että lapseni saavat ikäistänsä seuraa ja luottamussuhteita myös muihin aikuisiin kuin vanhempiinsa. Siksi kerhotoiminta on minusta hyvin tärkeää lapsille jotka eivät ole päivähoitossa. Lapset nauttivat ikäistään ystävästä, kerhon monipuolisesta askartelusta, erilaisista satuhetkistä ja musiikkituokioista, ja ennen kaikkea vapaasta leikistä jonka roolia pienen lapsen elämässä ei minusta voi korostaa liikaa.

Henna Mäkeläinen antaa vuo-laasti kiitosta ”kerhotäti” Brita

Marko Anttila

Huuskoselle.

– Kerho-ohjaajalla – tai tuttavallisemmin kerhotädillä, Britalla on aikaa kuunnella ja ohjata lapsia yksilöllisesti, heidän tarpeidensa mukaan. Parempaa kerhotätiä emme voisi kuvitella! Hänen hyvästä maineestaan lienee osoitus että Tammisalön kerhoon on aina ollut tunkua muualtakin kuin ihan lähialueelta.

Silmien säihkettä

– Lasteni silmät säihkyvät onnesta kun he juoksevat luokseni kerhopäivän päätteeksi ja tuovat milloin itse tehtyjä helmitöitä, milloin pupujussin muotoisia rairuohoistutus-astioita, milloin maalauksiaan tai salaisia paketteja joissa on itse tehtyjä isänpäivä- tai äitienpäivälahjoja.

Henna Mäkeläinen arvostaa myös sitä, että kerhossa pidetään esillä kirkkovuoden juhla-aikoja ja muita merkkipäiviä.

– Lapset oppivat kerhossa leikkien ja tapahtumien myötä erilaiset liputuspäivät ja kirkon pyhäpäivät, joulut ja muut perinteet, kun niihin liittyen on aina jotain ohjelmaa tai puuhaa. Näin lapsi oppii ymmärtämään ja arvostamaan juhlapäiviämme.

Henna Mäkeläisen katse suuntautuu jo tulevaisuuteen.

– Meidän perheessä saattaa olla vielä jopa kolme vuotta edessä kerhotoimintaa. Ehkä jopa enemmänkin jos pojatkin siirtyvät iltapäiväkerhon puolelle. Sen jälkeen jäämme sitten mieheni kanssa odottelemaan josko lapsenlapsemme joskus jatkavat taas kerhoperinteitämme. Britalla on kerhossa nyt yksi 3-vuotias kerholainen, jonka äiti on ollut hänen kerhossaan pienenä. Ihanaa ajatella, että niin monet ovat saaneet nauttia vuosien aikana Britan kerhosta!

Kiikari

Isätkin arvostavat lastensa päiväkerhokokemuksia

Juha Kukkosen poika Santeri on käynyt päiväkerhoa Laajasalon kirkolla.

Juha Kukkonen arvostaa päiväkerhoa paikkana, jossa lapsi oppii vuorovaikutustaitoja.

– Santerilla on ollut mahdollisuus viettää lapsuutensa ensimmäiset vuodet kotona äidin hoidossa, mikä on ollut hieno asia. On silti myös hyvä oppia toimimaan ryhmässä ja kehittää vuorovaikutustaitoja jo varhaisessa vaiheessa. Kerhotoiminta on ollut todella antoisaa lapsen kehityksen ja edellä mainittujen asioiden oppimisen kannalta

– Virikkeellinen toimintaympäristö sekä monipuoliset toiminta-

mahdollisuudet ovat lisäksi tärkeitä lapsen kehitykselle.

Myös seurakunnan kerhossa tapahtuva muu kasvatustyö saa Juha Kukkoselta tunnustusta.

– Tiettyjen elämän arvojen oppiminen alkaa myös jo varhaisessa vaiheessa ja on hyvä, että lapsilla on mahdollisuus oppia niitä myös kodin ulkopuolella.

Santeri on antanut kotona palautetta kerhosta.

– Santeri on kertonut kerhosta pelkästään positiivisia asioita, ja hän on silmin nähdessä nauttinut ajastaan kerhossa. Kerhokaverit ovat hänelle erityisen tärkeitä, ja kerhon työntekijöistä on muodostunut merkittävä osa hänen ympärillä olevistaan ihmisistä.

– Päiväkerho on ollut erinomainen vaihtoehto kokopäivähoitopaikalle ja tarjonnut tasapainoisen ja luontevan siirtymävaiheen aloittaa päiväkodissa syksyllä.

Heidi Laakso

Muistutus enkeleistä – mikkelinpäivä

Suojelusenkeli muistuttaa olemassaolostaan 3.10. mikkelinpäivänä. Päiväle nimensä antaa ylienkei Mikael, jonka päivää on vietetty jo 400-luvulla Italiassa. Mikkelinpäivä on perinteisesti merkinnyt kesän ja syksyn taitetta, sadonkorjuun päättymistä. Se on myös enkelten ja lasten sunnuntai. Enkeli on mysteeri, joka kuuluu näkymättömään maailmaan. Sitä pidetään myös viestintuojana tuonpuoleisesta todellisuudesta.

Roihuvuoren kirkossa pidetään mikkelinpäivänä **Perheiden kantelemessua** klo 10 ja Laajasalossa klo 12 **Mukulamessua**. Myös enkelikiilto-kuvanäyttely aukeaa Roihuvuoressa mikkelinpäivän kunniaksi.

Muita syksyn perhekirkkoja:

Isänpäivänä 14.11.

Klo 10 **Vauvakirkko** Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja **perhemessu**

Laajasalon kirkossa 12.

Huom. Seurakuntavaalipäivä!

Sunnuntaina 19.9. ja 31.10.

Lastenkirkko Tammenterho Tammisalön kirkossa klo 15

Lasten kirkkohetket

Laajasalon kirkossa

30.9. klo 9.30

28.10 klo 9.30

25.11 klo 9.30

Samu Väätä-aho

Pyhäkoulu

Pyhäkoulu on lasten oma kirkkohetki. Pyhäkoulussa lauletaan, leikitään, tutustutaan Raamatun henkilöihin ja kertomuksiin, askarrellaan, rukoillaan, kerätään tarroja pyhäkoulutauluun, jutellaan ja saadaan uusia ystäviä. Pyhäkoulussa vietetään juhlaa ainakin jouluna ja pääsiäisenä, välillä tehdään pyhäkouluperheiden yhteisiä retkiä ja osallistutaan perhemes-suihin.

Pyhäkoulu ei maksa mitään, eikä sinne tarvitse ilmoittautua. Se on tarkoitettu kaikille lapsille noin 4-vuotiaasta alkaen. Pyhäkoulun syyskausi alkaa su 19.9, mutta pyhäkouluun voi tulla myös kesken vuoden, ja mukana voi olla silloin, kun itselle sopii. Pyhäkouluista ilmoitetaan Kirkko & kaupunki -lehdessä ja seurakunnan nettisivuilla. Lisätietoja saa myös pyhäkoulutyöstä vastaavalta papilta Hanna Vasiljeviltä p. (09) 2340 5746.

Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä on pyhäkoulu sunnuntaisin klo 10.

Laajasalon kirkon kerhotilassa on pyhäkoulu sunnuntaisin klo 12.

Suomensuontie 15 C:n kerhotilassa, Sopukolossa on pyhäkoulu maanantaisin klo 17.30

Samu Väätä-aho

Sinustako pyhäkouluohjaaja?!? Tykkäätkö lapsista?

Nautitko askartelusta, piirtämisestä, näyttelämisestä, laulamisesta, leikkimisestä, majojen rakentelusta, seikkailemisesta ja juhlatunnelman luomisesta? Haluatko saada kokemusta ryhmän ohjaamisesta? Olisitko kiinnostunut tuntemaan Raamatun kertomuksia paremmin?

Jos vastasit useampaan kuin yhteen edellisistä kysymyksistä KYLLÄ, olet esimämme henkilö. Suosittelemme sinulle lämpimästi tutustumista pyhäkoulutyöhön.

Pyhäkoulu on kerhoihin rinnastettavaa pienten ja kouluikäisten lasten toimintaa.

Pyhäkoulussa opitaan elämän perusasioita – kiitollisuutta, toisten kunnioittamista, itsensä arvokkaaksi kokemista ja Jumalan hyvyyteen ja huolenpitoon luottamista. Pyhäkoulutyössä käytetään samoja menetelmiä kuin muussakin lapsityössä. Välillä vietetään juhlaa ja tehdään retkiä.

Tule mukaan värikkääseen toimintaan! Lisätietoja antaa pyhäkoulutyöstä vastaava pappi Hanna Vasiljev p. 09 2340 5746

Heitonuotta

Sunnuntaina messuun

12.9. 16. sunnuntai helluntaista
”Jumalan huolenpito”
Syyskauden avajaismessu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Saarnaamassa pastori, tutkija Ville Vauhkonen, kanttori Hannele Filppula ja Anette Pyykkö, alttoviulu
Mukana Roihuvuoren alueen työntekijät.
Syyskauden avajaismessu
Laajasalon kirkossa klo 12
Kappalainen Kari Laaksonen, kanttori Päivi Niva-Vilkko ja kirkkokuoro Chorus Marinus

19.9. 17. sunnuntai helluntaista
”Jeesus antaa elämän”
Kamarikuoro Cantiamon 25-vuotisjuhlamessu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, pastori Hanna Vasiljev, diakoniatyöntekijät Hannele Juvonen ja Anna-Liisa Kangas sekä kanttori Hannele Filppula
Gospelmessu
Laajasalon kirkossa klo 12
pastorit Harri Ruskeepää ja Arja Vaulas sekä kanttorit Tomi Kujansuu ja Päivi Niva-Vilkko
Lastenkirkko Tammenterho
Tammisaloon kirkossa klo 15
Ohjelmassa mukulamessu, tarjoilua ja tutustumista.
Mukana Timo Pekka ja Anna-Mari Kaskinen, paikallisia perheitä ja Mukulaorkesteri

26.9. 18. sunnuntai helluntaista
”Kristityn vapaus”
Messu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
kappalainen Kari Laaksonen, pastori Harri Ruskeepää, kanttori Hannele Filppula ja Suomalaisen kamarikuoron kvartetti.
Messu
Laajasalon kirkossa klo 12
kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, pastori Arja Vaulas ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

3.10. Mikkelinpäivä ”Enkelien sunnuntai”
Jumalan sanansaattajat
Perheiden kantelemessu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Pastorit Paula Pakarinen ja Hanna Vasiljev
Lauluryhmä ja Lapsi- ja nuorisokuoro Sónorus joht. kanttori Hannele Filppula.
Itä-Helsingin musiikkiopiston kanteleorkesteri, joht. Jatta Ehrlund, Enkelinäyttely aukeaa.
Mukulamessu
Laajasalon kirkossa klo 12
Mukulamessu
kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, kappalainen Kari Laaksonen, kanttori Tomi Kujansuu ja Lapsikuoro Ocarina Päivi Niva-Vilkon johdolla.

10.10. 20. sunnuntai helluntaista
”Usko ja epäusko”
Lähetysmessu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Seurakunnan oma nimikkolähetti Tuula Faye saarnaa Suomen Lähetysseurasta. Kanttori Hannele Filppula ja Coro latinoamericano de Helsinki, joht. Tristana Ferreyra-Rantalaiho
Mukana Roihuvuoren kirkon lähetyspiiri.
Messu
Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Arja Vaulas, pastori Paula Pakarinen ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

17.10. 21. sunnuntai helluntaista
”Jeesuksen lähetti-läät”
Konfirmaatiomessu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
kappalainen Marko Mattila, nuorisotyönohjaaja Marko Anttila ja kanttori Tomi Kujansuu

Lähetyspyhän Afrikkalainen gospelmessu
Laajasalon kirkossa klo 12
kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, kappalainen Kari Laaksonen ja gospelryhmä Emma Pihkalan johdolla sekä bändi Tuomo Huhdanpään johdolla.

24.10. Uskonpuhdistuksen muistopäivä
”Uskon perustus”
Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä
Messu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
saarna TT, piispainkokouksen sihteeri Jari Jolkkonen, pastori Hanna Vasiljev, kanttori Hannele Filppula ja Antti Suoranta, lyömäsoittimet.
Messun jälkeen lounasta lähetystyön hyväksi seurakuntasalissa.
Messu
Laajasalon kirkossa klo 12
kanttori Päivi Niva-Vilkko

31.10. 23. sunnuntai helluntaista
”Antakaa toisillenne anteeksi”
Sotalapsien messu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Saarnaamassa Helsingin seudun sotalapsiyhdistyksen puheenjohtaja rovasti Erkki Kokko. pastori Paula Pakarinen, kanttorit Hannele Filppula ja Tomi Kujansuu sekä Sotaorpojen kuoro Sirpaleet.
Laulunystävä –kuoron 20 –vuotisjuhlamessu
Laajasalon kirkossa klo 12
pastori Harri Ruskeepää, kappalainen Kari Laaksonen, kanttori Päivi Niva-Vilkko ja Laulunystävät.
Lastenkirkko Tammenterho
Tammisaloon kirkossa klo 15
Ohjelmassa mukulamessu, tarjoilua ja tutustumista.
Mukana Timo Pekka ja Anna-Mari Kaskinen, paikallisia perheitä ja Mukulaorkesteri

7.11.2010 24. sunnuntai helluntaista
”Kahten valtakunnan kansalaisena”
Messu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Sami Mustakallio saarnaa, kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja kanttori Tomi Kujansuu
Herättäjän kirkkopyhän messu
Laajasalon kirkossa klo 12
kappalainen Kari Laaksonen ja kanttori Tomi Kujansuu
Messun jälkeen seurat.

14.11. Valvomisen sunnuntai
"Valvokaa!"
Isänpäivä
Seurakuntavaalit Isänpäivän vauvakirkko
Roihuvuoren kirkossa klo 10
pastorit Hanna Vasiljev ja Harri Ruskeepää, kanttori Hannele Filppula ja Lapsi- ja nuorisokuoro Sónorus
Perhemessu
Laajasalon kirkossa klo 12
kappalainen Marko Mattila, pastori Kati Pitkänen ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

21.11.2010 Tuomiosunnuntai
Kristuksen kuninkuuden sunnuntai
”Kristus, kaikkeuden Herra”
Messu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Saarnaamassa Kari Jutila Helsingin Raamattukoulun miesfoorumista, kappalainen Marko Mattila, kanttori Kirsi Honkanen-Punkari ja Miesfoorumin musiikkiryhmä Musti.
Gospelmessu
Laajasalon kirkossa klo 12
pastorit Harri Ruskeepää ja Arja Vaulas

Seppo Peltanilus

Kun kuolema koskettaa

6.11.
Pyhäinpäivän messu
Roihuvuoren kirkossa klo 10
pastori Kati Pitkänen ja kanttori Hannele Filppula
Pyhäinpäivän messu
Laajasalon kirkossa klo 12
pastori Kati Pitkänen ja kanttori Päivi Niva-Vilkko
Poisnukkuneiden muistotilaisuus
Roihuvuoren kirkossa klo 18
Luemme vuoden aikana poisnukkuneiden seurakuntalaisten nimet ja sytytämme heille jokaiselle kynttilän.
Perheiden muisteluhetki
Perhepiirissä tapahtunut läheisen kuolema koskettaa kaikkia lähellä eläneitä, myös perheen pienempiä. Lähellä oleville aikuisille voi olla joskus vaikeaa rohkaista lasta suremaan, ilmaisemaan sitä ja muistelemaan kuollutta läheistä. Voidaan ajatella, että kun asiasta ei puhuta niin se unohtuu helpommin. Lapsi voi myös kokea, että ei halua tuottaa lisää tuskaa sureville vanhemmilleen ilmaisemalla omia surun tunteita.
Pyhäinpäivänä lauantaina 6.11.2010 klo 15 Tammisaloon kirkolla pidetään perheiden muisteluhetki. Reilun tunnin kestävä perheiden muisteluhetken aikana on mahdollisuus sytyttää kynttilä yhdessä lapsen kanssa menetetyille läheiselle, laulaa tuttuja lauluja ja tehdä ”muistoesine” mukaan otettavaksi. Tilaisuuden päätteeksi juomme mehut.
Muisteluhetkessä ovat mukana diakoniatyöntekijä Kristiina Selin, sosiaalityöntekijä Päivi Penttilä ja kanttori Tomi Kujansuu.
Pyrimme luomaan hyvän ja levollisen hetken koko perheelle.
Surun kohdatessa ei tarvitse jäädä yksin
Sururyhmä antaa mahdollisuuden kulkea palan matkaa samassa elämäntilanteessa olevien kanssa kysellen, keskustellen tai vain kuunnellen. Pyhäinpäivän jälkeen aloittaa kaksi sururyhmää. Roihuvuoren kirkolla kokoontuu päiväryhmä, jota vetävät pastori Hanna Vasiljev ja diakoniatyöntekijä Eea Korhonen. Laajasalon kirkolla kokoontuvaa iltaryhmää vetävät pastori Kari Laaksonen ja diakoniatyöntekijä Kristiina Selin. Ryhmä kokoontuu 5-6 kertaa. Ilmoittautuminen: Roihuvuoreen ryhmä Hanna Vasiljev p. 2340 5746 ja Laajasalon ryhmä Kari Laaksonen p. 2340 5716

Iltamessu
Roihuvuoren kirkossa keskiviikkoisin klo 18
Kirkko on avoinna hiljentymistä varten klo 17.30 alkaen.
Arkkikirkko
kerran kuukaudessa (6.10., 3.11. ja 1.12.)
Roihuvuoren kirkossa keskiviikkoisin klo 18
Arkkikirkossa nuoret ovat mukana toteuttamassa messua.

Soppakirkko
Roihuvuoren kirkossa klo 13
6.10., 3.11. ja 1.12.
Ehtoollisen vietto ja kirkko-hetki, jonka jälkeen maksuton keittolounas seurakuntasalissa.

Marko Anttila

Ilosanoma kiirii

Lähetyspiiri
Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä klo 13
Syksyn ohjelma; 7.9. Marko Mattila, 21.9. Hanna Vasiljev, 5.10. Hannele Juvonen, 19.10. kanttori Hannele Filppula, 2.11. Eea Korhonen ja 16.11. Aune Haavisto.
Lähetysten pihapiiri
Laajasalon kirkossa keskiviikkoisin klo 13
Syksyn ohjelma: 15.9. Kari Laaksonen, 29.9. Arja Vaulas, 13.10. Harri Ruskeepää, 27.10., 10.11. Kari Laaksonen, 24.11. Arja Vaulas ja 8.12. Harri Ruskeepää.
Radiolähetyspiiri
Kerran kuukaudessa
Laajasalon kirkossa keskiviikkoisin klo 13
Syksyn ohjelma: 1.9. Kari Laaksonen, 6.10. Harri Ruskeepää, 3.11.Arja Vaulas ja 1.12.Kari Laaksonen
Lähetyspyhä
Lähetysmessu Roihuvuoren kirkossa 10.10. klo 10 ja Laajasalon kirkossa 17.10. klo 12.

Syksyn musiikki

Variksen laulukoulu
Laajasalon kirkolla pidettävässä laulukoulussa on useita ryhmiä, joista voi valita itselleen parhaiten sopivat ryhmät.
· Laulutunti joka toinen torstai kello 18.00-19.30. Syyskauden alku 16.9.
· Nuottitunti 1. joka keskiviikko kello 18.00-19.00. Syyskauden alku 8.9.
· Nuottitunti 2. joka keskiviikko 19.00-20.00 (jatkoryhmä)
Laulutunti on avoin kaikille, jotka haluavat rohkaistua laulamaan yhdessä, pyrkivät hyväksymään ja löytämään lauluäänensä, tulevat virkistymään ja nauttimaan yhteislaulusta. Laulua oppii laulamalla. Lauletaan kansan-, perinne-, messulauluja ja virsiä. Ohjelmassa on sekä tuttuja että uusia melodioita. Tunnin alussa on rentoutus ja äänenavaus. Laulutunti ei korvaa yksinlaulutunteja laulutekniikassa. Nuotinlukua ei tällä tunnilla opita, vaan laulut opitaan kuuntelemalla ja toistamalla.
Nuottitunnilla (klo 18–19) laulujen avulla opitaan nuotinlukua, musiikin äidinkieltä. Mukana on sopiva annos helppoa teoriaa, musiikin kielioppia. Pyritään kehittämään sävelpuhtautta helpolla menetelmällä. Opetus lähtee alkeista eikä ole liian vaativaa. Aloittelijoille tunnit sopivat hyvin, koska laulut ovat aluksi suppealla alueella olevia 2–3 sävelen lauluja. Tunneista on hyötyä myös kuorolaisille ja musiikkia opiskelevien oppilaiden vanhemmille. Lisätietoa kotisivulla: <http://laulukoulu.ihmo.fi/>

Syyskuussa
su 12.9. klo 18 Gospelkonsertti Laajasalon kirkossa Lauluyhtye Classic Praise sekä Pauliina Pölönen, sello, Junnu Aaltonen, huilu ja Seppo J. Järvinen, piano. Vapaa pääsy, ohjelma 5€.
su 26.9. klo 18 Konsertti Roihuvuoren kirkossa Olga Voronovalle, viulu ja Mati Mikalaille, piano. Säveltäjinä J. S. Bach ja Arvo Pärt. Vapaa pääsy

Lokakuussa
Su 3.10. klo 18 Konsertti Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa Fabio de Oliveira, kitara Vapaa pääsy
Su 3.10. klo 18 Konsertti Laajasalon kirkossa Hannu Holma, baritoni ja Kari Vuola, urut. Vapaa pääsy, ohjelma 5€.
Su 10.10. klo 18 Konsertti Roihuvuoren kirkossa Anna-Liisa Pillak, mezzosopraano ja Jaanika Rand-Sirp, piano. Säveltäjinä J. Brahms, F. Liszt, Ester Mägi ja Tõnu Kõrvits. Vapaa pääsy
Su 17.10. klo 18 Konsertti Laajasalon kirkossa Paula Setälä, piano Vapaa pääsy, kolehti Laajasalon diakoniatyölle

Lähetyslounas 24.10.
Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa kotitekoista lounasta klo 11-13. Tuotto oman seurakunnan lähetystyön hyväksi.

Lähetystyön tiedustelut:
kappalainen Marko Mattila p. marko.mattila@evl.fi (Roihuvuori) ja Kari Laaksonen (Laajasalo) kari.laaksonen@evl.fi p.09 23405716

Virkistystä arjen keskellä

Porinapirtti
Keskiviikkoisin klo 13 Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa. Tervetuloa rupattelemaan ajankohtaisista ja mielenkiintoisista teemoista. 15.9. Porinapirtissä mukana diakoniatyöntekijä Hannele Juvonen, 20.10. pastori Paula Pakarinen ja 17.11. diakoniatyöntekijä Anna-Liisa Kangas.

Su 17.10. klo 18 Chopin-konsertti Roihuvuoren kirkossa Anne Kauppi, piano. Vapaa pääsy
Ti 19.10. klo 19 Vanhan musiikin konsertti Roihuvuoren kirkossa Konservatorion ja Metropolian vanhan musiikin opiskelijat Timo Junturan johdolla. Vapaa pääsy.
Su 31.10. klo 18 Glory, Hallelujah! Negro spiritual -konsertti Roihuvuoren kirkossa. Heli Närhi, sopraano, Tiina Sinkkonen, altto, Junnu Aaltonen, huilu, Uffe Krokfors, kontrabasso, Seppo J. Järvinen, piano. Vapaa pääsy.

Marraskuussa
Su 7.11. klo 18 Konsertti Laajasalon kirkossa Kirkkokuoro Chorus Marinus, joht. Päivi Niva-Vilkko. Vapaa pääsy, kolehti kuoron toiminnan tukemiseksi.
La 13.11.klo 10-13 Musiikkipitoisen myyjäiset Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa
Su 28.11.klo 18 Juhlakonsertti Roihuvuoren kirkossa Kamarikuoro Cantiamo 25-vuotta Kuoro ja orkesteri, joht. Hannele Filppula Uruissa Julia Tamminen. Vapaa pääsy, kolehti.

Pianotaituri vierailee Roihuvuoressa

Laajaa kansainvälistäkin huomiota saavuttanut **Anne Kauppi** konsertoi 17.10. klo 18 Roihuvuoren kirkossa. Chopin 200-vuotisjuhla-vuoden kunniaksi pidettävän konsertin ohjelmistoon on valittu säveltäjän kauneimpia teoksia. Kaupin Chopin tulkinnat ovat herättäneet laajaa julkisuutta ja hänen levynsä ovat saaneet loistavia arvosteluja. Roihuvuoren kirkon konsertti kuuluu konserttisarjaan, jossa pianisti esiintyy 40:ssä kirkossa eri puolella Suomea. Anne Kauppi on opiskellut Sibelius-Akatemiassa sekä valmistunut New Yorkin Juilliard- Schoolista. Kauppi elättää itsensä soittamalla.

Eläkeläisten kerho
Eläkeläisten kerho kokoontuu Laajasalon kirkossa syksyn ajan joka maanantai klo 13. Mukana on seurakunnan työntekijä. Heti Eläkeläiskerhon jälkeen klo 14.30–15.30 Roihuvuoren palvelukeskus järjestää ohjattua **tuoli- ja tasapainojumppaa** yli 65 -vuotiaille. Ohjaajana toimii fysioterapeutti Mirja Tulokas. Jokainen jumppaa oman kuntonsa mukaan, eikä apuväline tai liikuntarajoite ole este. Tied. Tulokas 09 31060701.
Omaishoitajien ryhmä
Ryhmässä voi tavata muita omaishoitajia ja viettää hetki omaa aikaa kahvikupin ääressä. Ryhmä kokoontuu Laajasalon kirkolla joka toinen torstai klo 13.00-14.30 alkaen 23.9.. Ryhmästä vastaa diakoniatyöntekijä Anni Mero-Hiltunen p. 2340 5748
Kehitysvammaisten kerho
Kerhossa tavataan tuttuja, keskustellaan ja lauletaan. Kahvitarjoilu. Kerho kokoontuu seuraavasti:
su 12.9. klo 15–16.30 Laajasalon kirkko
su 10.10. klo 15–16.30 Laajaranta, Humalniementie 15
su 7.11. klo 15–16.30 Laajaranta
su 12.12. klo 15–16.30 Laajasalon kirkko
Ryhmästä vastaa diakoniatyöntekijä Kristiina Selin p. 2340 5738

Raamattua monella tapaa

Uusi **Naisten Raamattu- ja rukouspiiri** aloittaa torstai-iltaisin Laajasalon kirkon takkahuoneessa. Kokoonnumme joka toinen torstai: 30.9.,14.10.,28.10.,11.11.,25.11 klo 18-19.30. Kutsumme mukaan erityisesti nuoria aikuisia ja työikäisiä naisia. Lämpimästi tervetuloa vaihtamaan ajatuksia elämästä ja uskosta ja lukemaan yhdessä valitsemaamme Raamatun kirja! Lisätietoja Tiia Thurénilta (p. 040-7478909) tai Virpi Kujansuulta (p. 040-5356826)
Miesten raamattupiiri joka toinen tiistai klo 18–20 Laajasalon kirkolla. Aloitus 21.9. Tiedustelut; Raimo Vanninen p. 044 5746790.
Perheiden Raamattupiiri kokoontuu Laajasalon kirkon kerhohuoneessa (27.8. alkaen) joka toinen perjantai parillisilla viikoilla klo 18.30. Samaan aikaan kokoontuu nuortenryhmä ”Kaivolla”. Tiedustelut: Ilkka ja Birgit Vähäaho p. 09 6984224
Miesten piiri joka toinen maanantai (paritomat viikot) Tammissalon kirkolla klo 18.
Raamatturyhmä Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä tiistaisin klo 17. seuraavina iltoina: 21.9., 5.10., 19.10., 2.11., 16.11., 30.11.ja 14.12. Ryhmää vetää Sirkka Mykrä.
Evästä elämään -ryhmä pohtii Raamatun kysymyksiä Roihuvuoren kirkolla. Tied. Marko Mattila p. 09 2340 5736. Huom! 23.9. alkaen Raamattuluennot joka toinen viikko Laajasalon kirkolla torstaisin klo 18

Tekemisen ja oppimisen riemua

Englannin keskusteluryhmä
Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä tiistaisin klo 14.30-16. Tied. Eeva Silvennoinen p. 09 323 4511
Puikot heilumaan
Puikot heilumaan -ryhmä kokoontuu Laajasalon kirkon takkahuoneessa maanantaisin klo 18. Ensimmäinen syksyn tapaaminen 13.9. Ryhmässä kudotaan tilkkuja tilkkupeitoiksi Äiti Theresan sisarille Intiaan lähetettäväksi. Lankalahjoituksia otetaan mielellään vastaan. Tiedustelut Marja-Liisa Nyberg p. 050-5364019.

Akvarellikurssi
Taiteilija Tuula Aalto pitää Laajasalon kirkolla akvarellikurssin lokakuussa ma klo 18 4.10. 11.10. 18.10. ja 25.10. Maksu 5e kerta. Ilmoittautuminen Tuula Aallolle p. 050 53221806. mukaan pääsee 10 ilmoittautunutta.
+/-60 -toiminta
Laajasalon kirkolla kokoontuu aktiivinen kuusikymppisten joukko +/-60. Ryhmä suunnittelee monenlaista toimintaa. Tule sinäkin ideoimaan Laajasalon kirkolle perjantaina 24.9. klo 17. Toiminta on avointa kaikenikäisille.

Emmi Vyyryläinen

Rukousta ja ylistystä

Sanan ja rukouksen illat
Laajasalon kirkossa sunnuntai-iltaisin seuraavasti:
Su 19.9. klo 18 ”Anna meille meidän syntimme anteeksi”
Irma Obele-Luoma Kansan Raamattuseurasta, pastori Arja Vaulas
Su 24.10. klo 18 ”Älä saata meitä kiusaukseen”
Marjatta Fahlenius ja pastori Harri Ruskeepää
Su 21.11. klo 18 ”Päästä meidät pahasta”
Hengen uudistus Kirkossamme ry:stä Reijo Telaranta, pastori Kari Laaksonen.
Rukous- ja ylistysillat
kerran kuukaudessa
Roihuvuoren kirkon kappelissa tiistaisin klo 18
seuraavina iltoina: 7.9,, 12.10., 9.11. ja 7.12.
Aamurukous
Aloita päiväsi rukouksella. Laajasalon kirkossa kokoontuu joka ke klo 6.30-7.30. aamurukoilijat.
Keskipäivän rukoushetki
Laajasalon kirkolla torstaisin klo 12-12.15
Päivärukous
Roihuvuoren kirkon kappelissa tiistaisin ja torstaisin klo 12.30
Vesper
Musiikkipitoinen iltahartaus Roihuvuoren kirkolla maanantaisin klo 19.30. Syksyn hartaudet: 20.9., 18.10. ja 5.11.
Voimaa hiljaisuudesta
Hiljaisuuden päivä Laajarannassa (Humalniementie 15) lauantaina 16.10. klo 11–18. Hiljaisuuden päivä on retiriittipäivä joka sisältää ohjattua hiljaisuutta. Päivää rytmittävät rukoushetket, virikepuhe ja ehtoollisenvietto. Mahdollisuus lyhyeen sielunhoidolliseen keskusteluun on varattu. Ruokamaksu 5e. Retiriittipäivän vetäjät Arja Vaulas ja Nanna Pohjalainen. Tiedustelut ja ilmoittautuminen pastori Arja Vaulas p. 050-5968858, arja.vaulas@evl.fi

Kompassi

Mihin suunnistaa?

Teatterielämys Lahdessa

”Kuusikymppiset” järjestävät 25.11. **teatterimatkan** Lahteen katsomaan kirjailija Sofi Oksasen Puhdistusta. Kohuteosta pääsevät katsomaan 40 ensimmäiseksi ilmoittautunutta – ikään katsomatta. Lahden kaupunginteatterin päivänäytös alkaa klo 13. Näytelmän kestää n. kolme tuntia. Matkan alustava hinta on n. 45–60 euroa. Paluu Laajasalon kirkolle n klo 18–19. Tarkempi aikataulu on nähtävissä seurakuntamme ilmoitustauluilla ja nettisivuilla syyskuun loppupuolella.

Lokakuun retrohääät lähestyvät

Keskiviikkoiltana 20.10. 2010 klo 19 alkaen järjestetään Roihuvuoren kirkossa mahdollisuus tulla vihi-tyksi avioliittoon arkena ja pienimuotoisesti. Se on mukava mahdollisuus niille oman tien kulkijoille, jotka haluavat suurten kirkkohäiden asemesta napakasti naimisiin. Vihkikeskustelut käydään kirkon takosassa ennen toimitusta. Vihittäväksi voi ilmoittautua päivystävän papin puhelinaikoina 09-2340 5702.

Herkuttelua musiikin tahtiin

Roihuvuoren kirkolla Isänpäivän aattona lauantaina 13.11.klo 10–13 pidettävistä musiikkipitoisista **myyjäisistä** löytyy monenlaisia herkkuja ja kirpputorin aarteita. Kamarikuoro Cantiamo vastaa musiikista. Myyjäisissä on mukana myös Roihuvuoren lähetyspiiri.

Valoa pimenevään syksyyn

Valon illat kolmena tiistai-iltana klo 18 Tammissalon kirkossa. 14.9. saadaan ”Virsiä voimaa”. Illassa mukana kanttori Hannele Filppula ja pastori Tiina Silvo. Laulamassa ja virsistä kertomassa Anu Kärkkäinen. 12.10. illan aiheena on Pyhä. Illassa mukana kappalainen Marko Mattila ja diakoniatyöntekijä Hannele Juvonen. Valon illassa 16.11. aiheena enkelit. Illassa mukana diakoniatyöntekijä Eea Korhonen ja pastori Paula Pakarinen.

Suosittut Raamatun käyttö-ohje -luennot jatkuvat

Viime keväänä **Lauri Thurénin luennot** täyttivät torstai-iltaisin Laajasalon kirkosalin. Kuulijoiden mielestä luennot olivat sekä maanläheisiä, että innostavia. Myös mielenkiintoiset vierailijat ja Tommi Varis musiikkiryhmineen loivat iltoihin tunnelmaa. Illat jatkuvat taas syyskuussa. Esimakua niistä saa vilkaisemalla seurakunnan internet-sivuja, josta löytyvät viime kevään kaikki Raamatun käyttöohje -luennot sekä tietoa tulevista vierailijoista. 23.9. Opi lukemaan evankeliumeita, juontajina Anna-Mari ja Timo Pekka Kaskinen. 7.10. Näin elivät alkukristityt, juontajana Arja Vaulas. 21.10. Paavali, säkenöivä apostoli, juontajanaArja Vaulas. 4.11. Raamatun salatut kirjat, juontajana Kari Laaksonen. 18.11. Näin maailma päättyy, juontajina Anna-Mari ja Pekka Kaskinen. 2.12. Mitä jouluna todella tapahtui?, juontajana Kari Laaksonen.
Illat alkavat klo 18. Musiikista vastaa kaikissa illoissa Tommi Varis ja lauluryhmä.

Timo Pekka Kaskinen

Uusia työntekijöitä

Laajasalon kirkon iltapäiväkerho sai vahvistusta, kun Pirjo Saarinen aloitti kerhon toisena ohjaajana. Toisena iltapäiväkerhon ohjaajana toimii Heidi Laakso.

Laajasalon kirkon vahtimestarina on aloittanut Anja Tuomi.

Heitonuotta jatkuu...

Diakonia – Sinua varten!

Diakoniavastaanotot

Roihuvuoren kirkon diakoniatoimistosta voit varata henkilökohtaisen tapaamisajan ma klo 10–11 soittamalla p. 2340 5758 tai käymällä toimistossa ti klo 9–10. Diakoniatyön vastaanotot **Laajasalon kirkolla** ma klo 9–11 ja to 9–10 p.2340 5768 **Päihdetyön vastaanotto** Roihuvuoren diakoniatoimistossa keskiviikkoisin klo 14.30–16, p. 09 2340 5778 ja Laajasalon kirkolla sopimuksen mukaan.

Irti päihteistä

Syksyn päihdetyön toimintaa: **Puurokahvila** joka maanantai klo 10–11.30 Roihuvuoren kirkon aulassa. **Liikuntaryhmä** kuntoilee yhdessä puurokahvilan jälkeen ma klo 11.30 – 12.30. Reippailemaan lähdetään Roihuvuoren kirkon pihasta. **Katulähetysillä ”Ehtookellojen aikaan”** kerran kuukaudessa Roihuvuoren kirkon kappelissa klo 18. Syksyn illat: 18.9., 30.10. ja 27.11. Illoissa mukana päihdetyöntekijä Anna-Liisa Kangas. **Päihdekuntoutujien virkistysiltapäivät** Laajarannassa ti klo 12–15.30. Ohjelmassa yhdessäoloa, ruokailua ja saunomista. Iltapäivät: 7.9. ja 9.11. Näiden lisäksi vietetään Itä-Helsingin seurakuntien yhteistä illanviettoa 5.10. klo 17–20.

Sähköinen seurakunta

Seurakunnan internet-sivuilta saat ajankohtaisen tiedon seurakunnan toiminnasta ja tapahtumista. Kurkista sivut www.helsinginseurakunnat.fi/roihuvuori. Seurakunnan perhetyön sivuilta voit ilmoittautua mukaan **perheiden sähköpostilistalle**. Pastori Paula Pakarinen lähettää infoa tapahtumista, vinkkejä kirkkovuoden seuraamisesta kotona lasten kanssa, lasten puuhatehtäviä, lauluja ja mm. asiaa parisuhteesta aikuisille. **+/-60 -vuotiaiden sähköpostilistalle** pääset ilmoittamalla osoitteesi Ritva Pykälänimelle (ritva.pykalaniemi@kolumbus.fi). Näppäristi tietoa tulevasta toiminnasta.

Taas joulusta saapuu

Kiikari –lehden adventtinumero ilmestyy 25.11.

Kahviot

Kuppi kahvia ja seuraa – toki kahvilassa saa halutessaan istua myös rauhassa! Roihuvuoren kirkon **Roihutupakahvio** avoinna ja työntekijä paikalla ti ja to klo 12–14. **Laajasalossa Aulakahvioon** voi poiketa ma–pe klo 10–14, työntekijä tavattavissa klo 12–13. Kummassakin kahviossa on mahdollisuus osallistua rukoushetkeen: Roihuvuoressa tiistaisin ja torstaisin klo 12.30 ja Laajasalossa torstaisin klo 12 (alk.16.9.).

Seurakunnan kuorot juhlivat!

Kuoro elää kirkkovuotta laulaen

Kamarikuoro Cantiamo tulee syksyllä 25 vuoden ikään

– Kädet ylös, kajauttaa kuoronjohtaja **Hannele Filppula**. Roihuvuoren kirkolle kokoontunut monikymmenpäinen joukko kurottaa kädet korkealle ilmaan ja kipuaa ylös kuviteltuja tikapuita. Kamarikuoro Cantiamon maanantaiharjoitukset ovat alkamassa. Uudelle laulajalle käy Cantiamossa hyvin nopeasti selväksi, että laulaminen on paljon muutakin kuin sanojen ja sävelkulun osaamista. Harjoitus alkaa aina kunnollisella yläkropan venyttelyllä ja äänenavauksella. Äänen verryttelyn ymmärtää, mutta miksi venyttely? – Että laulu sujuisi, keho pitää herätellä päivän tohinasta pois, selvittää Hannele Filppula. –Harjoituksissa herätellään lihakset, jotka pannaan laulamiseksi. Eihän urheilijakaan lähde kylmiltään suoritukseen, hän vertaa. Cantiamossa harjoitellaan muutoinkin runsaasti vapaata äänentuottoa. Kuoronjohtaja muistuttaa tuostakin korkealle ja kooaa yrittävää sopraanoryhmää, ettei sen tarvitse yrittää kuulua. Sen ääni kuuluu muutoinkin, leijuuhan se korkeimmalla. Vastaavia opastuksia saavat vuorollaan myös bassot, tenorit ja altot.

Lauluryhmästä kasvoi kuoro

Cantiamo tuli perustetuksi 25 vuotta sitten puolivahingossa. Tammissalossa kanttorina toiminut Hannele Filppula oli kuoronjohdon kursilla, jonka osanottajat saivat tehtäväkseen harjoittaa kuoronsa kanssa Buxtehuden kantaatin ”On Kristus meille syntynyt”. Roihuvuoren seurakunnassa kulki perimätieto, että kuoroa on turha perustaa, laulajia ei löydy riittävä-

Hannele Filppula opastaa kuorolaisia.

ti. Filppula päätti kuitenkin kokeilla, saisiko kokoon lauluryhmän Buxtehude-tehtävää varten. – Elokuussa 1985 tein mainoksia, ja Tammissalon silloinen vahtimestari **Mauno Lönnqvist** auttoi jakamaan niitä. Ajoimme ympäri seurakuntaa, ja Mauno niittasi ilmoituksia katutolppiin, Filppula kuvaa alkua. Ryhmä syntyi ja esitti adventtina 1985 Buxtehuden kantaatin. Konsertin jälkeen johtajan varovaiset kyselyt jatkohaluista saivat suopean vastaanoton. Ryhmästä tuli kuoro, jossa laulaa edelleen kaksi ryhmän alkuperäistä laulajaa: sopraano **Anneli Notko** ja altto **Kaarina Parkkonen**. Myös useat muut kuorolaiset ovat olleet mukana yli 20 vuotta.

Kuoro on seurakuntatyötä parhaimmillaan

Anneli Notko sanoo haluavansa laulaa nimenomaan oman seurakunnan kuorossa. – Kuoroa johtaa oman seurakunnan kanttori, joka on tunnustettu laajalti myös oman seurakunnan ulkopuolella laulajana sekä laulun ja äänenkäytön opettajana, Notko perustelee Cantiamo-uskollisuuttaan. – Hannelen johtamassa kuorossa on turvallista laulaa, kun ei tarvitse

pelätä, että ääni menee. Anneli Notko kiittää myös Cantiamon yhteisöllisyyttä. – On tärkeää, että yhteistä soittoa haetaan sillä porukalla, joka haluaa olla Cantiamossa eikä valikoida kuoroon vain parhaita laulajia. Tämä on sitä oikeaa seurakuntatyötä, hän painottaa. Kuoron tuoreisiin tulokkaihin lukeutuva **Tero Tuohimaa** kiittää hankin kuoron yhteishenkeä. –Täällä tuntee heti kuuluvansa porukkaan, viime syksynä Cantiamossa aloittanut basso kuvaa. Tuohimaa on nuoruudessaan harrastanut paljonkin laulamista muun muassa kuoroissa. Perhesyiden vuoksi harrastus jäi kuitenkin vuosien ajaksi vähemmälle, kunnes lasten vartuttua aikuisiksi lauluhalu alkoi jälleen poltella. Tuohimaa ryhtyi hakemaan tietoja kuoroista ja huomasi viime elokuussa Helsingin Sanomista, että Hannele Filppula pitää kuorokoulu Roihuvuoressa. – Ja sillä matkalla olen nyt, Tuohimaa kertoo. Hänen kuorovalintaansa vaikutti laulukoulun antama kokemus. – Siellä huomasin, kuinka hyvä laulunopettaja Hannele on, Tuohimaa mainitsee.

Yhdessä laulaminen antaa iloa ja

Roihuvuoren seurakunnan eläkeläiskuoro Laulunystävät perustettiin 30.10.1990 Yliskylän yläsalissa. Laulamisen iloa on jatkunut kohta 20 vuotta.

Kuoron ensimmäinen esiintyminen oli itsenäisyyspäivänä vuonna 1990. Mukana oli toistakymmentä innostunutta laulajaa, sattumalta kaikki naisia. Naiskuorona se on pysynytkin, ja tällä hetkellä laulajia on kuusitoista. Alusta asti ryhmää on ohjannut oma kanttorimme **Päivi Niva-Vilk-**

ko, joten myös hänellä on tänä syksynä syytä juhlaan. Laulunystävien toiminta on tavoitteellista, ja siksi-pä viikoittaisten harjoitusten lisäksi esiintymisiä on säännöllisesti messuissa ja esim. laitoksissa. Kuorolaiset ovat hyvin motivoituneita ja odottavat innokkaasti tapaamisia. Niinpä niistä ei olla pois kuin todella pakottavan syyn vuoksi. Kuoron sointi on homogeeninen ja laulajilla on ikäisekseen kirkkaat äänet. – Säännöllinen äänenkäyttö, harjoittelu ja sopivan ohjelmiston valinta ovat tähän vaikuttavia tek-

jöitä, Päivi Niva-Vilkko kertoo. Kuoron ohjelmisto on monipuolistaa, ulottuen aina kansanlauluista hengellisiin. – Ryhmän toiminta-ajatuksena on alusta lähtien ollut yhdessä laulamisen elämys, tunteiden tulkinta niin ilossa kuin surussa, lauluäänien säilyttäminen ja rakastavan Jumalan läsnäolon välittäminen kuuli-joille, Päivi Niva-Vilkko kuvailee.

Mutta keitä ovat nämä innokkaat Laulunystävät?

Eeva Kallio liittyi kuoroon ystävän kutsusta, muutettuaan eläkkeelle jäätyään Laajasaloon.. – Menin, näin ja jäin. Harrastus on edelleen hänelle hyvin tärkeä. – Harjoituspäiväaamuina on mielestäni ”Tänään ovat harjoitukset”. Esiintymispäivinä ajattelen ”Thanaa”. Tuntuu, että elämällä on merkitystä. – Laulunystävissä on mielestäni parasta lämmin kotoisa tunne kuoronjohtajan ja kuorolaisten välillä. **Tyyne Kotiranta** oli harrastanut kuorolaulua aiemmin nelisenkym-

läpi

"Tärkeintä on halu laulaa"

Cantiamossa on tätä nykyä yli 50 laulajaa. Kuoroon ovat kautta vuosien olleet tervetulleita kaikki laulunhaluiset.

–Tärkeintä on halu laulaa, kiitteyttää Hannele Filppula perusvaatimuksen.

– Kuorokokemusta tulee, kun lähtee mukaan kuoroon. Vasta ajan kanssa selviää, kehittykö ja pysyykö äänessä.

Cantiamoon tulijan ei tarvitse osata lukea nuotteja. Aloittaminen ei myöskään ole ollut iästä kiinni. Sen sijaan kuorolaulua harkitsevan kannattaa ennalta miettiä, onko kuorolle ja harjoituksille oikeasti aikaa.

– Kuoron soinnin kannalta on tärkeää, että harjoitellaan mahdollisimman paljon yhdessä, Filppula selvittää.

Säännöllisen osallistumisen merkitystä painottaa myös Anne-li Notko.

–Kun kuoroon lähtee mukaan, asenteen pitää olla se, että on mukana harjoituksissa eikä valikoi esityksiä, joihin osallistuu. Jokaisen pitää ottaa omalta osaltaan vastuu kuorosta, Notko tähdentää.

Cantiamo on Roihuvuoren seurakunnan kuoro, joten sen ohjelmistossa painottuu hengellinen musiikki.

–Kuoro elää kirkkovuotta laulaen läpi, kuvaa Filppula.

Laulujen rinnalla kuorolla on aina valmisteilla yksi tai useampia suurempia teoksia. Esimerkiksi syksyllä kuoro harjoittelee marraskuista juhlakonserttiaan varten Anders Öhrwallin Loppiaismusiikin. Ja tietysti Buxtehuden kantaatin. Sen josta kaikki sai alkunsa.

Merja Puisto-Ylimäki

voimia

mentä vuotta ja tuntui hyvältä jatkaa laulua oman seurakunnan kuorossa erään laulunystävän sinne kutsumana.

– Yhdessä laulaminen antaa iloa ja voimia. Kuorossa saa laululla julistaa Jumalan suurta rakkautta.

On antoisaa tavata kuoroystäviä. Ja mikä parasta, Päivillä on taito piristää meitä aina tilanteeseen sopivilla lauluilla.

Margareta Habekostin muutettua vuonna 2008 Laajasaloon hän huomasi kirkolla vilkasta kuorotoimintaa.

– Halusin mukaan lauluääneni ylläpitämiseksi.

– Laulamisen ilo ja mukavat ihmiset saavat minut lähtemään mukaan harjoituksiin ja esiintymisiin.

Laulamisen lisäksi arvostan kuorossa luontevaa kanssakäymistä ja välitöntä yhdessäoloa.

Jos kiinnostuit Laulunystävien toiminnasta, ota yhteyttä Päivi-kanttoriimme. Harjoitukset ovat tiistaisin klo 13 Laajasalon kirkolla.

Laulunystävien 20-vuotisjuhla-messu on 31.10. klo 12 Laajasalon kirkossa. Messun jälkeen juhlakahvit.

ASIANAJOTOIMISTO MARITTA HEISKANEN
Itäkeskuksen kauppakeskus
•Perhe- ja perintöasiat sekä rikosasiat
Asianajaja Maritta Heiskanen
p. 050 556 8040
Lakimies Mia Salo
p. 040 960 8308
www.marittaheiskanen.fi

ALHOVUORI Karavaanari!
Hyviä kausipaikkoja vapaana
Pusulassa 80 km Laajasalosta.
Upeat lenkkimaastot ja laskettelukeskus. Kesällä lampaita.
Lisätietoja: Marja-Leena Viljanen
puh. 040 539 0055
www.alhovuori.fi

Masennus kuriin!

Alakulo vaivaa mieltä, eikä mikään kiinnosta! Suomalaisista 5–6 prosenttia kärsii uudesta suomalaisesta kansantaudista, masennuksesta. Roihuvuoren kirkolla aloittaa syksyllä Masennuskoulu, jossa pureudutaan asiantuntevalla opastuksella masennukseen vaikuttaviin tekijöihin.

– Mielialan lasku, voimakas väsymys, unettomuus, uupumus, arvottomuuden tunne..., luettelee ryhmän toinen vetäjä Anna-Liisa Kangas masennuksen oireita. Masennuskoulu on tarkoitettu lievää masennusta poteville, niille ihmisille, joille siitä uskotaan olevan eniten hyötyä.

– Masennuskoulussa on tarkoituksena, että ihmisen aloittaa oman prosessin masennuksen nujertamiseksi. Jokainen voi löytää ne keinot, jotka auttavat nostamaan mielialaa, Kangas jatkaa.

Koulussa on kuusi oppituntia. Oppitunnin aiheena voi olla se, kuinka toisiin ihmisiin luodaan yhteyksiä tai kuinka omat ajatukset vaikuttavat mielialaan.

–Kun paikalla on yhdeksän eri ihmistä asioihin saadaan yhdeksän eri näkökulmaa, kertoo kuusi masennuskoulua käynyt roihuvuorelainen Osmo.

Marko Anttila

Kurssin aluksi jokainen osallistuja tekee testin – niin myös kurssin päätteeksi. Näin nähdään, kuinka paljon oma tilanne ja ajatukset ovat matkan varrella muuttuneet. Mielialaa myös tarkkailaan päivittäin asteikolla 1–9. Koulu antaa valmiuksia kohdata masennusta. Myös Osmo on kokenut koulun oppien auttavan.

– Minulle masennuskoulu ovat olleet paikkoja, joissa olen päässyt kasvattamaan voimaa selvitä masennuksesta!

Masennuskoulun aluksi kaikki hakijat haastatellaan. Tied. Anna-Liisa Kangas p. 09 2340 5778.

Toisena vetäjänä toimii kap-palainen, psykoterapeutti Marko Mattila.

Piirros: Tuula Hakkarainen

Roihuvuoren seurakunnan kuorot

Maanantaisin

Klo 16 Lapsikuoro- ja nuorisokuoro Sónorus Roihuvuoren kirkossa, tiedustelut: Hannele Filppula p. 09 2340 5717.

Klo 18.30 Kamarikuoro Cantiamo, tiedustelut: Hannele Filppula p. 09 2340 5717.

Klo 18.30 Ylistyskuoro Laajasalon kirkossa, tiedustelut Juha Viljanen, p. 040 503 2914.

Tiistaisin

Klo 13 Eläkeläiskuoro Laulunystä-

vät Laajasalon kirkossa (14.9. alkaen), tiedustelut kanttori Päivi Niva-Vilkko, p. 09 2340 5727.

Klo 18.30 Kirkkokuoro Chorus Marinus Laajasalon kirkossa (14.9. alkaen), tiedustelut kanttori Päivi Niva-Vilkko, p. 09 2340 5727.

Keskiviikkoisin

Klo 16 Lapsikuoro Ocarina Laajasalon kirkossa (22.9. alkaen), tiedustelut kanttori Päivi Niva-Vilkko, p. 09 2340 5727

Liity Kanta-asiakkaaksemme
saat kaikki proteesitöyt nopeasti ja edullisemmin
Varaa itsellesi maksuton tarkastusaika heti. Tarkastuksen yhteydessä saat kanta-asiakaskorttimme veloituksetta.
Kanta-asiakkaanamme saat uudet proteesit kanta-asiakashintaan, aina ilmaisen tarkastuksen ja suunnittelun, korjauksista ja pohjauksista -15%, kerran vuodessa proteesien puhdistuksen maksutta
Keskustan Erikoishammasteknikot
Hämeentie 7 (katutaso), Helsinki, puh. 050-5533050

LAKI- JA ASUNTOASIAT
Testamentit, perunkirjoitukset, perinnönjaot
HUONEISTOJEN, KIINTEISTÖJEN MYYNTI JA VUOKRAUS
Välityspalkkiotarjous 2,5 % sis. alv.
Laki ja Kiinteistö Moilanen Oy LKV
Hämeentie 23, Helsinki
p. (09) 773 2600, 0500 313 838.

Leikkaa talteen

ERIKOISHAMMASTEKNIKKO
Sinikka Laikkola
Satuhammas Oy
Pitkäsillanranta 15, HAKANIEMI, katutaso
Puhelinajanvaraus (09) 321 4480

Työn iloa ja luottamusta
• Virvoittavat coaching-keitaat
• Yksilö- tai ryhmätyönohjaus
• Voimistavat valmennukset
www.viritys.net
Leena Kojonen • Valmennustalo Viritys • 050-371 6499 • leena.kojonen@viritys.net

ASiantuntevaa ASUNNONVÄLITYSTÄ ALUEELLAMME
Tervetuloa tyytyväisten asiakkaitteni joukkoon!
Aniara Larmala 040 777 8774
Soita ja varaa aika!
Suomen Asuntopalvelut Oy LKV [A], Mannerheimintie 27, 00250 Helsinki, Y-tunnus: 2044327-1. Välityspalkkio 4,4%

ELÄINLÄÄKÄRIKESKUS
Hoidamme lemmikkieläinten
+ Korva-, silmä- ja ihosairaudet
+ Rokotukset ja todistukset
+ Kirurgiset ja sisätaudit
+ Hammashoidot
+ Röntgen- ja ultraäänitutkimukset
+ Laboratoriotutkimukset
Palvelemme kaikissa lemmikkieläimiin liittyvissä eläinlääketieteellisissä ongelmissa
ma-to 9 - 20 ja pe 9 - 18
+ Terveystseuranta
+ Ruokinta- ja käyttäytymisongelmat
+ Eläinsuojelu
+ Myös kotikäyntejä
Avoimna ma-to 9 - 20, pe 9 - 18
Koskenhaantie 34, 00940 Helsinki
(09) 342 4330
Fax (09) 3424 3322
www.elainlaakarikeskus.fi

ONNITALO
Palvelutalomme Tammisalossa tarjoaa ikäihmisille monipuolisia ja laadukkaita palveluja sekä turvallista ja viihtyisää asumista.
Kysy myös lyhytaikaisia paikkoja.
Tule tutustumaan taloon!
Tiedustelut puh. (09) 787 284
www.onnitalo.fi onnitalo@dlc.fi

Välitämme.
Ilmoitusmarkkinointi
Jaana Mehtälä 020 754 2309, 040 509 4962
jaana.mehtala@kotimaa.fi
KOTIMAA-YHTIÖT

Minun Kirkkoni

Merkittävät kirkkomuistoni liittyvät musiikkiin

Näyttelijä-laulaja Laura Malmivaaralle sana kirkko tuo mieleen ylöspäin kohoavat tornit ja pyhyyden kokemuksen. Pappien työtä paljon nähnyt ja Kotikatu tv-sarjassa pappia näytellyt Laura ei pidä itseään seurakunta-aktiivina, mutta piipahtaa silloin tällöin kirkkojen takapenkeissä hengähtämässä.

Laajasalossa asuessaan Lauran tuli seurattua uuden kirkon rakentamisen vaiheita ja sen valmistuttua hän on käynyt kirkossa joissakin konserteissa. Myös Roihuvuoren kirkko on tullut konserttien kautta tutuksi.

Laura Malmivaaralla on ollut luontainen linkki Roihuvuoren seurakuntaan, sillä eläkkeelle jäänyt kirkkoherra Matti Malmivaara on hänen isänsä serkku. Onko kuuluisaan pappissukuun kuuluvan vaikea ajatella ”minun kirkkoni” vai tuleeko siitä suvun kirkko?

– Ei oikeastaan. Jokaisella on oma suhde uskoon ja jokainen miettii itse sen, mitä minun kirkkoni tarkoittaa.

Paitsi tapahtumissa ja konserteissa Laura käy kirkkoissa myös hiljentymässä. – Olen aina viihtynyt tyhjiä kirkkoissa. Mulle kirkko on hiljaisuuden paikka, onnistuneesti saarrettu hektisestä maailmasta. Kun tulen kirkon hiljaisuuteen, mieleen nousee ajatuksia, joita en kuule kadun vilinässä. Olen vain paikalla. Ulos mennessä aistit ovat sitten jotenkin valppaammat.

Mitä kirkkoon kuuluminen sinulle merkitsee?

– Luontaista jatkumoa. En koe tarvetta erota kirkosta, mutta uskossa voi olla kirkkoon kuulumatakin. Jokin paperi, jäsenyys, ei sinänsä ole minulle merkityksellinen, Laura pohtii.

– En kaipaa jumalanpalvelusten yhteisöllistä kokemusta, seurakuntayhteyttä. Hiljaisuus on oleellista. Olen aina ollut kiinnostunut myös luostareista, mahdollisuuksista irtottautua arjesta.

Lauralle kirkkokuntien rajat eivät ole este:

– Voin mennä yhtä lailla Uspenskin katedraaliin kuin Tuo-

miokirkkoon, mulle dogmierot eivät merkitse mitään. Luulen, että pyhyyden voi kokea kaikissa kirkkoissa. Myös kirkon ulkopuolella voi löytää pyhyyden tilan. Kaikki eivät tarvitse ylevyyden ja hiljaisuuden kokemiseen kirkkorakennuksia.

Laura Malmivaaran merkittävät kirkkomuistot liittyvät musiikkiin:

– Parina pääsiäisenä olen ollut kuulemassa, kun UMO big band on esittänyt Agricolan kirkossa hiljaista musiikkia. Jotenkin se on ollut hieno kokemus. Myös Jukka Linkolan uusin kuoroteos Tuomiokirkossa oli vaikuttava. Ja joskus vielä haluan kuulla Matteuspasion Tuomiokirkossa, siitä olen haaveillut pitkään.

Voisiko musiikissa olla jotakin pyhää?

– Ehdottomasti. Jotakin sellaista, mikä nousee arjen yläpuolelle. Juuri niin, pyhyyden kokemus.

Jos Laura saisi esittää toiveen, se olisi tämä:

– Kirkkojen ovien pitäisi olla enemmän auki! Ne ovat monesti avoinna vain päiväsaikaan, kun ihmiset ovat töissä. On turhauttavaa seistä kirkon ovella, kun se on lukittu. Jos vain jostain saisin rahaa, palkkaisin jonkun kirkkovahdiksi, niin että ovia voisi pitää aina auki, Laura nauraa ja lisää: Ja jumalanpalvelukset voisivat alkaa klo 11, niin että niihin ehtisi.

Hanna-Kaisa Hartala

Marko Anttila

Näyttelijä-laulaja Laura Malmivaara toivoo, että kirkkojen ovet olisivat enemmän auki.

Yhteinen vanhuus

MILLAISTA ON OMAISHOITAJAN TYÖ? keski-ikäinen ystäväni kysyi. Yllätyin, että mies näki omaishoidon työnä, jonkinlaisena suorittamisena. Selitin omaishoidon olevan minulle elämänkaaren loppuvaiheen oppimisjakso. Luoja opettaa minua omaishoitajana joka päivä - 24 tuntia vuorokaudessa - kärsivällisyyteen, nöyryyteen ja epäitsekkyYTEEN. Alan vähitellen oivaltaa, mitä merkitsevät Raamatun kehotukset: Tehkää muille se, mitä toivotte heidän tekevän teille. Rakastakaa lähimmäistä niin kuin itseänne.

Kerroin ystävälleni elämästämme nyt, kun sairaus vei vaimoni puhe- ja liikkuntakyvyn lähes tyystin. Vuorovaikutuksemme on kyllä ja ei -vastausten tasolla, paljon on pääteltävä Ullan kehon kielestä, ilmeistä, katseista. Tulkintaa auttaa pitkän avioliiton kokemus, mutta on ahdistavaa vaistota hänen turhautumisensa, kun ajatus ei aukea sanoiksi. Meillä on nyt vähän puhetta, mutta pal-

jon muistoja joihin assosioitua.

Puhe on terapiaa, niinpä kuvailin ystävälleni ruokailuhetkiämme, miten luisikka Ullan vapisevassa kädessä etsii suuta. Kerroin pukeutumisen hitaudesta ja kuinka kipeältä tuntuu huomata elämänkumppanin käyvän yhä hauraammaksi. Seurata hänen yritystään nousta vuoteesta, kun lihasvoima heikkenee ja motoriikka kangistuu. Elämämmme on pelkistynyt olennaiseen: selviytymiseen päivä kerrallaan. Keski-ikäinen mies työkytteli. Ymmärsikö hän?

Muistan itse joskus keski-ikässä ”budjetoineeni” elämää niin, että meillä olisi pitkä yhteinen vanhuus ja vanhenisimme samaan tahtiin. Kuvitteellisessa vanhuuden illuusiossani teimme paljon sellaista, joka jäi tekemättä. Näin jälkikäteen naiiviudelleni voi vain surullisesti hymyillä.

En maininnut ystävälleni mitään särkyneistä haaveistani. Mutta en malтта-

nut olla neuvomatta, ettei hän eläisi sit ku -elämää. Sit ku lapset muuttavat pois kotoa - lainat on maksettu - eläke alkaa juosta - meillä on yhteinen vanhuus - voitan Lotossa tai jotakin muuta sit kua. Elämä on tässä ja nyt, joka hetki. Juuri nyt on tehtävä valinnat ja teot, jotka vaikuttavat tulevaisuuteemme. Menneisyyteen on turha haikailla.

Vauhtiin päästyäni jatkoin, että luopuminen on yksi elämän tarkoituksista. Se ei tarkoita luovuttamista, vaan elämän tosiasioihin mukautumista. Elämäankaarella on monta kipupistettä, jotka pakottavat meidät luopumaan: työstä, terveydestä, ystävistä, vanhemmistä, harrastuksista, elämäntyylistä... Mutta vastoinikäymisiin ei pidä jäädä rypeämään, vaan on etsittävä elämän valoisat puolet. Ja haaveilla voi elämäнкааren kultaiseen reunaan asti.

Pertti Araviita

Marko Anttila